

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1985-1986

Nr. 7

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

6 MEI 1986

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE REGERING	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 3 en 4)	
G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid	265
L. Walt Niel, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting	267
R. Steyaert, Gemeenschapsminister van Gezin en Welzijnszorg	267
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Leefmilieu	271
J. Pede, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening	279
P. Deprez, Gemeenschapsminister van Externe Betrekkingen	282
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur	283
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 5)	
J. Pede, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening	288
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur	289
II. VRAGEN WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN (R.v.O. art. 65, 6)	
L. Walt Niel, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting	289
R. Steyaert, Gemeenschapsminister van Gezin en Welzijnszorg	290
P. Akkermans, Gemeenschapsminister van Huisvesting	290
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Leefmilieu	2 9 1
J. Pede, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening	294

T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Vorming . . .	296
P. Deprez, Gemeenschapsminister van Externe Betrekkingen	297
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur	297
III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLE-	
MENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 65, 5)	
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Leefmilieu .	298
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Vorming . . .	299
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur	299

1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE REGERING

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 3 en 4)

G. GEENS
VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE
EN WERKGELEGENHEID

Vraag nr. 42
van 11 maart 1986
van de heer L. VANVELTHOVEN

Kabinetsmedewerkers uit banksector — Stand van zaken

In de pers (o.m. De Standaard van 6 maart 1986) wordt opnieuw melding gemaakt van de aanwezigheid op ministeriële kabinetten van medewerkers die niet door de overheid worden bezoldigd maar wel door de particuliere instelling waar ze vroeger werkzaam waren.

Graag vernam ik in dit verband:

1. op welke kabinetten personen uit de bankwereld of andere particuliere instellingen praktisch dagelijks aanwezig zijn, of er een bureau hebben, terwijl deze personen toch doorbetaald zijn door de bank of de particuliere instelling;
2. van welke banken of particuliere instellingen dergelijke medewerkers op kabinetten vertoeven ;
3. welke rol aan dergelijke medewerkers op deze kabinetten werd toebedeeld, met vermelding van bank of instelling en kabinet.

Antwoord

Als vervolg op mijn voorlopig antwoord van 21 maart 1986 heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat:

1. in de kabinetten van de leden van de Vlaamse Executieve 3 personen voorkomen die door particuliere instellingen op een willige basis ter beschikking worden gesteld;
2. deze kabinetsmedewerkers personeelsleden zijn van respectievelijk het VEV, Fabrimetal en de Vereniging van Elektriciteitsbedrijven van België;
3. de onder punt 2 bedoelde medewerkers werkzaam zijn op respectievelijk het kabinet van de Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid (de 2 eerst vernoemde) en het kabinet van de Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening.

Zij adviseren de betrokken Gemeenschapsministers inzake aangelegenheden uit hun specialisatiesector.

Vraag nr. 48
van 25 maart 1986
van de heer K. VAN MIERT

Ministeriële kabinetten — Samenstelling en werking

Op 13 maart 1986 vroeg ik in de openbare zitting van de Vlaamse Raad aan de Voorzitter van de Executieve of in ministeriële kabinetten van de Vlaamse Executieve personen opgenomen zijn die betaald worden door privé-instellingen, ondernemingen of organisaties.

U antwoordde mij dat u de leden van uw Executieve uitnodigde, u de nodige gegevens te bezorgen.

Werden deze inlichtingen u intussen bezorgd? Welk is het resultaat van uw onderzoek?

Antwoord

Als antwoord op deze vraag heb ik de eer het geachte lid te verwijzen naar het antwoord dat ik verstrekte op de vraag nr. 42 van 11 maart 1986 van de heer L. Vanvelthoven.

Vraag nr. 51
van 14 april 1986
van de heer E. BEYSEN

GOM's — Aanpassing structuur

Het Vlaams Regeerakkoord voorziet dat de rol en de structuur van de Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappijen moeten herzien en aangepast worden.

Graag verneem ik van de geachte Minister welke initiatieven daaromtrent tot dusver werden genomen.

Welke zijn de resultaten die uit de genomen initiatieven weerhouden werden?

Antwoord

Op dit ogenblik onderzoeken mijn diensten op welke wijze uitvoering kan gegeven worden aan diverse bepalingen opgenomen in het Regeerakkoord van de Vlaamse Regering wat het economisch en tewerkstellingsbeleid betreft, o.m. wat betreft de aangekondigde aanpassing van de rol en de structuur van de gewestelijke ontwikkelingsmaatschappijen.

Als dit onderzoek zal zijn afgerond zal ik de resultaten ervan, na overleg in VESOC, aan de Vlaamse Executieve ter beslissing voorleggen.

Vraag nr. 52
van 14 april 1986
van de heer O. VAN OOTEGHEM

NV Flanders-Expo — Aanduiding van ontwerpers

Volgens „De Gentenaar” van 26 maart 1986 zouden er vooraf bindende afspraken hebben bestaan tussen de huidige ontwerpers van de jaarbeursgebouwen te Sint-Denijs-Westrem en Sidinvest, over de keuze van de ontwerpers.

Anderzijds zou de voorzitter van de NV Flanders-Expo een architect gevraagd hebben om een ontwerp voor het project te tekenen, met het gevolg dat betrokkene hiervoor 300.000 fr. kosten heeft gemaakt. Volgens de krant zou de beslissing „en petit comité” zijn getroffen.

Aangezien het hier een belangrijke investering betreft, die in grote mate met gemeenschapsgeld wordt betaald, dient de overheid er over te waken dat alle beslissingen op een correcte manier worden genomen en dat relaties en partijpolitiek geen rol spelen bij het aanduiden van de ontwerpers.

Mag ik de Voorzitter van de Vlaamse Executieve dan ook verzoeken mij te willen mededelen, wanneer, door wie, op welke wijze en op basis van welke criteria de ontwerpers voor Flanders-Expo werden aangekondigd.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat het voorwerp van zijn vraag niet behoort tot de bevoegdheid van de Vlaamse Executieve maar uitsluitend tot deze van de Naamloze Vennootschap Flanders Expo.

Vraag nr. 53
van 17 april 1986
van de heer F. WILLOCKX

Aanleg golfterreinen in het kader van investeringsbeleid — Standpunt

In allerlei persartikels lees ik dat leden van uw kabinet de aanleg van golfterreinen bepleiten in het kader van de aantrekking van buitenlandse investeerders. Ik vermoed dat hun uitspraken humoristisch bedoeld zijn.

Kunt u mij hiervan, voor alle zekerheid, bevestiging geven?

Antwoord

Ik verwijs het geachte lid naar het antwoord dat, mede namens de Gemeenschapsminister van Cultuur en namens mijzelf, door de Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening werd gegeven op de mondelinge vragen nrs. 25 en 26 van mevrouw M. Vogels en de heer E. Coppens.

Vraag nr. 54
van 21 april 1986
van de heer M. DIDDEN

Activiteitsgroepen inzake economisch belangrijke investeringen — Minima- en maximagrenzen rentetoe-lagen en duur overheidssteun

In het kader van de expansiewetgeving, meer in het bijzonder van de wet van 4 augustus 1978, is voorzien dat voor investeringen met een economisch belang door de Gewestexecutieve drie activiteitsgroepen bepaald worden. Elk gewest kan autonoom beslissen

welke sector als economisch belangrijk wordt beschouwd en welke niet.

Mag ik u vragen welke momenteel de drie activiteitsgroepen zijn en welke sectoren hieronder ressorteren?

Is het tevens mogelijk de minima- en maximagrenzen inzake rentetoe-lagen en duur van overheidssteun aan te duiden?

Ik zou u dank weten mocht u mij op deze vragen een antwoord kunnen geven.

Antwoord

In het kader van de wet van 4 augustus 1978 tot economische heroriëntering worden voor het bepalen van de rentetoe-lage en/of kapitaalpremie, de ondernemingen — behoudens zij die van betoelaging zijn uitgesloten — ingedeeld in drie hoofdgroepen.

Groep A omvat:

1. Nijverheidsondernemingen;
2. ambachtelijke bedrijven die materiële goederen vervaardigen;
3. hotels en meer algemeen de ondernemingen die toeristen herbergen.

Groep B omvat:

1. Ondernemingen die diensten verrichten voor handel en/of nijverheid ;
2. ondernemingen waar mechanische herstellingen worden uitgevoerd, alsmede aanverwante ondernemingen;
3. ondernemingen behorend tot de sector van de bouwnijverheid, afwerking inbegrepen;
4. bepaalde para-agrarische activiteiten.

Groep C omvat:

1. Handelsondernemingen (groot- en/of kleinhandel);
2. ondernemingen voor vervoer over de weg, inclusief opslag van goederen;
3. restauranthouders (inclusief verbruiksalons);
4. overige dienstverlening (dit wil niet zeggen vallend onder Groep B of uitgesloten van betoelaging).

Voor elk van deze groepen wordt een basistoelage toegekend :

Groep A : 5% gedurende 3 jaar op $\frac{3}{4}$ van de aanvaarde beroepsinvesteringen;

Groep B : 4% gedurende 3 jaar op $\frac{2}{3}$ van de aanvaarde beroepsinvesteringen;

Groep C : 3% gedurende 3 jaar op $\frac{1}{2}$ van de aanvaarde beroepsinvesteringen.

Deze basistoelage kan worden verhoogd met één, twee of drie percent naargelang de onderneming voldoet aan één, twee of drie speciale criteria, ingesteld per activiteitengroep. De basistoelage en de verhoging van de steun ingevolge het beantwoorden aan een meerdere speciale criteria, blijven in ieder geval beperkt tot maximum 7%.

De basissteun of verhoogde basistoelage kan met één of twee jaar worden verlengd, indien er als gevolg van de nieuwe investeringen bij komende arbeidsplaatsen worden gecreëerd. De verlenging met één of twee jaar gebeurt in functie van enerzijds het aantal reeds tewerkgestelden in de onderneming en anderzijds het aantal nieuw gecreëerde arbeidsplaatsen.

Benevens de basissteun en de verhoogde basistoelage kan in geval van een eerste vestiging in een zelfstandig beroep een aanvullende toelage van 3% worden toegekend aan :

1. Natuurlijke personen die de leeftijd van 35 jaar niet hebben overschreden op de dag van de registratie van hun aanvraag tot rentetoelage en/of kapitaalpremie bij de bevoegde administratie;
2. vennootschappen waarvan de meerderheid van het kapitaal toebehoort aan één of meerdere personen die de leeftijd van 35 jaar niet hebben overschreden op het ogenblik dat de aanvraag tot rentetoelage en/of kapitaalpremie wordt geregistreerd door de bevoegde administratie.

De toelage wordt daarenboven verleend op de totaliteit van de aanvaarde beroepsinvesteringen.

Deze aanvullende toelage wordt slechts toegekend aan die beroepsinvesteringen, waarvoor de aanvraag tot rentetoelage en/of kapitaalpremie ten laatste 24 maand na de inschrijving in het handelsregister, is ingediend geworden bij de bevoegde administratie. Wanneer deze beroepsinvesteringen betrekking hebben op onroerende goederen van nature, wordt de indieningstermijn van 24 maand op vijf jaar gebracht.

L. WALTNIEL
VICE-VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN FINANCIËN
EN BEGROTING

Vraag nr. 6
van 21 maart 1986
van de heer J. ANSOMS

Vormingsinitiatieven — Stand van zaken

Graag vernam ik van de Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Is zijn departement op een of andere wijze betrokken bij vormingsinitiatieven buiten de context van het schoolse onderwijs, die tot doel hebben bij te scholen of om te scholen in functie van de opleiding tot of van de betere uitoefening van een beroep?
2. Zo ja, dan bekwam ik graag de volgende inlichtingen.

Welke zijn deze vormingsinitiatieven?

Zijn ze eenmalig of worden ze georganiseerd binnen een bestaande structuur? Zo ja, welke structuur dan ?

Welke is de betrokkenheid van zijn departement bij deze initiatieven (eigen organisatie, subsidiëring, regelgevende bevoegdheid . . .)?

Welke financiële middelen werden er door zijn departement aan deze initiatieven besteed in 1985?

3. Zijn er (nieuwe) initiatieven voorzien in 1986 of voor de daarop volgende jaren?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid, mevrouw R. Steyaert, Gemeenschapsminister van Gezin en Welzijnszorg, de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van Huisvesting, de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Leefmilieu, de heer J. Pedé, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening, de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid de volgende gegevens mede te delen.

Naast de initiatieven die genomen worden door de dienst Vorming van de Algemene Administratieve Diensten onder leiding van de Vormingsdirecteur, waaraan de stagiairs deelnemen, werden door de Administratie voor Financiën en Begroting volgende eigen initiatieven genomen.

1. De stagiairs, evenals het vast personeel werd aangeraden om in te schrijven op de schriftelijke cursus „Begroting en boekhouding van de overheidsdiensten”. Een 20 tal personeelsleden hebben hieraan gevolg gegeven.
2. Elk personeelslid wordt persoonlijk ingelicht over alle mondelinge vormingscycli die gedurende het jaar ingericht worden.
3. Gedurende het jaar 1985/1986 werden alle stagiairs-bestuurssecretarissen om de 2 à 3 weken samengeroepen voor een uiteenzetting over de werking van de eigen administratie of een onderwerp dat verband houdt met de dagelijkse werkzaamheden. (b.v. boekhouding, Inspectie van Financiën enz.)
4. De personeelsleden die ingeschreven zijn voor een examen krijgen als voorbereiding regelmatig type-examenvragen met verzoek een oplossing af te geven. Deze oplossing wordt na verbetering en aangebrachte suggesties aan het personeelslid terug overhandigd.

R. STEYAERT
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN GEZIN EN
WELZIJNSZORG

Vraag nr. 17
van 11 maart 1986
van mevrouw N. MAES

MPI en BT Emiliani — Personeel

1. Hoeveel IBF'ers zijn er tewerkgesteld?
2. In welke categorieën zijn ze opgesplitst, paramedici, verplegers, enz. ?

3. Hoeveel verpleegkundigen zijn er tewerkgesteld?
4. Hoeveel hoofdopvoeders-groepschef?
5. Hoeveel hoofdopvoeders?

Antwoord

Vermits het hier om gedetailleerde gegevens gaat van een wel bepaalde instelling werd het antwoord rechtstreeks aan het geachte lid overgemaakt.

Vraag nr. 18
van 11 maart 1986
van mevrouw N. MAES

MPI en BT Emiliani te Lokeren — Dagprijzen

1. Heeft de instelling nog tegoeden van de dagprijzen voor 1981, 1982, 1983, 1984, 1985?
2. Welke zijn deze bedragen?
3. Heeft zij kaskredieten opgenomen? Voor hoeveel?
4. Heeft zij schulden aan de bewoners? Voor hoeveel?
5. Hoeveel bedraagt de dagprijs individueel voor :
 - a. internaat;
 - b. bezigheidshome ;
 - c. semi-internaat?
6. Hoeveel bedraagt het zakgeld thans van:
 - a. internaat;
 - b. bezigheidshome ;
 - c. semi-internaat?

Antwoord

Vermits het hier om gedetailleerde gegevens gaat van een wel bepaalde instelling werd het antwoord rechtstreeks aan het geachte lid overgemaakt.

Vraag nr. 21
van 17 maart 1986
van de heer J. GABRIELS

Diensten voor gezins- en bejaardenhulp — Subsidies periode 1980 — 1984

In het kader van het Bestuur Gezin en Maatschappelijke Dienstverlening zijn er een aantal diensten voor gezins- en bejaardenhulp die vanwege uw departement jaarlijks subsidie ontvangen.

Mag ik u verzoeken om mij een overzicht te bezorgen van alle subsidies die in het kader van dit bestuur verstrekt worden en dit sinds 1980?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid onderstaand een overzicht te bezorgen van de subsidies die aan de diensten voor gezins- en bejaardenhulp werden toegekend per jaar vanaf 1980 tot 1984. De gegevens voor 1985 zijn nog niet beschikbaar.

Jaar	Open bare sector	Private sector
1980	408.043.295	1.570.323.300
1981	46 1.763.406	1.741.671.542
1982	499.634.433	1.897.599.091
1983	538.218.552	2.036.908.704
1984	56 1.698.920	2.255.922.178

Vraag nr. 22
van 19 maart 1986
van de heer L. VANHORENBEEK

Brandwonden bij kinderen — Preventieve maatregelen

Uit onze informatie over de jaren 1977 tot en met 1984 blijkt dat er in België in het totaal 222 kinderen en 444 volwassenen moesten gehospitaliseerd worden wegens zeer ernstige brandwonden waarbij waarschijnlijk blijvend ernstig letsel werd opgelopen.

Bij deze kinderen bleken in 80% van de gevallen hete vloeistoffen de oorzaak te zijn en het is beangstigend te moeten vaststellen dat het hier vooral om slachtofferfertes gaat tussen de 6 maanden en 4 jaar, die hun brandwonden in de huiskring opliepen.

Mogen wij van de geachte Minister een antwoord vernemen op de volgende vragen.

1. Welke initiatieven en maatregelen werden er genomen om het publiek — en vooral ouders van jonge kinderen — te informeren over dit verschijnsel?
2. Werden er specifieke voorzorgsmaatregelen — bijvoorbeeld onbrandbare kleding voor kleine kinderen — getroffen?
3. Welke is, voor Vlaanderen, het aantal kinderen, opgedeeld per leeftijdsgroep, dat in de periode tussen 1977 tot en met 1985 ingevolge ernstige brandwonden gehospitaliseerd moest worden en welke, alweer per leeftijd, de oorzaken van die ernstige brandwonden waren?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Leefmilieu.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat de initiatie tot voorkomen van brandwonden bij kinderen een constante opdracht uitmaakt van de verpleegkundigen van het Nationaal Werk voor Kinderwelzijn.

Elk gezin dat bij gelegenheid van een geboorte door de inspectrice van het NWK wordt bezocht, wordt in het bezit gesteld van de brochure „Méér dan 150 tips voor veiligheid in en om de woning”.

In deze brochure, waarvan ik een exemplaar aan het geachte lid heb overgemaakt wordt de aandacht bijzonder gevestigd op het brandwondengevaar.

Het NWK organiseert eveneens oudervergaderingen in de plaatselijke consultaties voor het jonge kind.

Tijdens deze vergaderingen die vergezeld gaan met het vertonen van dia's en het projecteren van films, worden aan de ouders en toekomstige ouders alle nuttige raadgevingen verstrekt m.h.o. op het voorkomen van ongevallen thuis.

Twee films behandelen specifiek het voorkomen van ongevallen bij kinderen. In de film „Ongevallen in huis” (duur: \pm 10 min.) worden de onveilige toestanden en handelingen die thuis voorkomen behandeld. De film „Een dag als een andere” (duur \pm 16 min.) is bedoeld als inleiding tot een discussieavond met ouders en/of opvoeders over het thema „Hoe voorkom ik ongevallen?” of „Hoe voed ik mijn kind op tot veilig gedrag?”.

Er werd eveneens een tentoonstelling met als thema „preventie van ongevallen” uitgewerkt die regelmatig in alle streken van het Vlaamse land wordt georganiseerd.

Met betrekking tot het antwoord op de tweede en de derde vraag wil ik het geachte lid verwijzen naar de nationale Minister en Gemeenschapsminister die bevoegd zijn voor de Volksgezondheid.

Vraag nr. 24
van 20 maart 1986
van de heer A. DE BEUL

Rolstoelen — Kwaliteitsonderzoek

Uit een onderzoek van de Gemeenschappelijke Medische Dienst (GMD) uit Nederland blijkt dat op 230 rolstoelen en duw-wandelwagens van dertien verschillende merken, geen enkele volledig voldoet aan de gestelde minimum gebruikseisen.

De meeste rolstoelen voldoen voor ongeveer 35 tot 95 procent aan de minimum gebruikseisen.

In dit onderzoek werden de gebruikseisen vastgesteld aan de hand van beperkingen in het functioneren van vijftien categorieën rolstoelgebruikers. Daarbij werd zowel naar de gebruikskwaliteit en de veiligheid als naar de relatie van de prijs tot kwaliteit en veiligheid gekeken.

Gaarne vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Werd een gelijkaardig onderzoek in België reeds uitgevoerd? Wat waren hiervan de resultaten?
2. Hoe worden de gebruikers ingelicht over de gebruikskwaliteit, de veiligheid en de verhouding met de prijs van de rolstoelen?
3. Welke adviezen worden door welke dienst verschaft met betrekking tot het kiezen van de meest geschikte rolstoel in relatie tot de functiebeperkingen van de gebruiker?
4. In Nederland worden op grond van de Algemene Arbeidsongeschiktheidswet en de Algemene Wet bijzondere ziektekosten, de Algemene Bijstandswet en pensioenregeling, een 15.000 rolstoelen verstrekt. Dit vertegenwoordigt een bedrag van 60 miljoen gulden.

Hoeveel rolstoelen werden in België toegestaan op

grond van de verschillende stelsels? Wat is de totale bijdrage van het Rijk in de kosten?

Beschikt u over gegevens per stelsel?

5. Werd een onderzoek verricht naar de gebruikskwaliteit en de veiligheid van kinderrolstoelen en sportrolstoelen?

Wat is hiervan het resultaat?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat in België inderdaad een gelijkaardig onderzoek naar de kwaliteit van de rolstoelen werd uitgevoerd. De resultaten van dit onderzoek, waaruit bevredigende gemiddelde waarden blijken, wat de gebruikseisen en de veiligheid betreft, werden gepubliceerd in het driemaandelijks tijdschrift „Revalidatie”, Tijdschrift der Belgische seminaries voor revalidatie, in het 3de nummer van 1985.

Wat het Rijksfonds voor Sociale Reclasseering van de Minder-validen betreft, kan ik het geachte lid mede delen dat deze instelling geen opdracht heeft in verband met de kwaliteits- en veiligheidsnormen van rolstoelen.

Deze aangelegenheid wordt behartigd door de Erkenningsraad voor orthopedisten en bandagisten bij het RIZIV dat ressorteert onder de bevoegdheid van de Minister van Sociale Zaken.

Het Rijksfonds heeft wel als opdracht tegemoetkomingen te verlenen in de prijs van rolstoelen in gevallen waarin geen tussenkomst kan worden verleend door ondermeer de ziekteverzekering, de arbeidsongevallenverzekering of de verzekering van de burgerlijke aansprakelijkheid en op voorwaarde dat dit kan bijdragen tot de professionele reclasseering van de betrokkenen. Het Rijksfonds verleent deze tegemoetkomingen volgens de normen van de nomenclatuur, opgesteld door het Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering. Bij elke aanvraag wordt gecontroleerd of de rolstoelen individueel aangepast zijn, wat de gebruikseisen en de veiligheid betreft.

In 1984 heeft het Rijksfonds 387 tegemoetkomingen verleend in de aankoop van rolstoelen en toebehoren en 176 in de kosten van onderhoud, voor een gezamenlijk bedrag van 10.692.516 fr. In 1985 waren er respectievelijk 544 en 148 gevallen voor een totaal bedrag van 16.593.080 fr.

Vraag nr. 25
van 20 maart 1986
van mevrouw M. VAN PUYMBROECK

Toezicht studiereizen leden van Raad voor Maatschappelijk Welzijn van OCMW — Financiering door medische sector

Leden van een Raad voor Maatschappelijk Welzijn van een OCMW krijgen regelmatig reizen naar het buitenland aangeboden, zogenaamde „studiereizen”, en dit op kosten van leveranciers van medische en paramedische producten.

Is het de leden van voornoemde Raad toegestaan

hierop in te gaan, en zo ja, onder welke voorwaarden?

Meent de Minister dat zulks de gezonde relatie tussen de Raad en de leveranciers kan beïnvloeden?

Heeft de Minister ter zake plannen om eventuele misbruiken te beteugelen?

Antwoord

Hierbij heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat geen enkele rechtsbepaling zich verzet tegen de deelname van de leden van een Raad voor Maatschappelijk Welzijn van een OCMW aan de reizen waarvan het geachte lid spreekt.

Vanuit deontologisch oogpunt nochtans ben ik de mening toegedaan dat het deelnemen aan zulke reizen geen enkele juridische noch morele verplichting in hoofde van het deelnemende raadslid mag meebrengen ten aanzien van een behoorlijk OCMW-beleid.

Ieder raadslid moet dus voor zichzelf uitmaken of deelname aan dergelijke „studiereizen” een objectieve beoordeling van de dossiers niet onmogelijk maakt.

Er zijn mij op dit vlak geen misbruiken bekend.

Vraag nr. 26 van 20 maart 1986 van de heer G. MOMMERENCY

Wetgeving op de overheidsopdrachten inzake ingenieurskunst, bouwkunst, studie en andere gelijkaardige opdrachten — Toepassing door OCMW's

Art. 50, § 1 van het koninklijk besluit van 22 april 1977, herhaaldelijk gewijzigd, op de overheidsopdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten, voorziet dat de overheidsopdrachten inzake ingenieurskunst, bouwkunst, studie en andere gelijkaardige opdrachten onder toepassing vallen van de wetgeving op de overheidsopdrachten.

Overeenkomstig art. 17, § 2-5 van de wet van 14 juli 1976, herhaaldelijk gewijzigd, wordt onderhands gehandeld wanneer de werken, leveringen of diensten slechts bij wijze van . . . , studie, . . . uitgevoerd worden.

Alvorens een opdracht van meer dan 10.000 te gunnen, raadpleegt het bestuur verscheidene aannemers of leveranciers, voor zover dit mogelijk is; indien dit onmogelijk is geeft het hiervoor de redenen op, voorziet art. 49, § 2 van het koninklijk besluit van 22 april 1977, voornoemd.

Het verslag aan de Koning ter uiteenzetting van art. 50 voorziet dat sommige beroepen aan deontologische voorschriften onderworpen zijn, zodat hiervan niet kan afgeweken worden. Het koninklijk besluit van 5 juli voorziet in de deontologische voorschriften dat het verboden is architecten in mededinging te stellen over prijzen en tot aanbesteding van honoraria over te gaan.

Uit het bovenstaande blijkt duidelijk dat het om deontologische redenen niet mogelijk is verschillende

ontwerpers te raadplegen vooraleer de opdracht van meer dan 10.000 frank onderhands te gunnen.

Deze vaststelling werd ook opgenomen in de administratieve omzendbrieven (cf. omzendbrief verschenen in het Bestuursmemoriaal West-Vlaanderen 22 februari 1978, blz. 275 . . .).

Er wordt mij gesignaleerd dat de besluiten van de OCMW's, inzake de aanstelling van ontwerpers voor bouwwerken, welke overeenkomstig de richtlijnen onderhands afhandelen, worden vernietigd omdat geen raadpleging werd gehouden.

Antwoord

Hierbij heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat waar het beoefenaars van vrije beroepen betreft, waarop de wetgeving op de overheidsopdrachten toepasselijk is en die onderworpen zijn aan bij of krachtens de wet opgelegde deontologische regels die verbieden de erelonen in mededinging te stellen, de bij artikel 49, § 2, van het koninklijk besluit van 22 april 1977 betreffende de overheidsopdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten bedoelde raadpleging alleen dan niet mogelijk is wanneer zij uitsluitend een mededinging betreffende de prijzen of honoraria op het oog kan hebben.

De diensten verstrekt door beoefenaars van bepaalde vrije beroepen zoals b.v. architecten kunnen evenwel op grond van andere beoordelingscriteria zoals o.m. de beroepsvaardigheid van de betrokkene, de technische waarde, de termijnen voor uitvoering van de opdracht e.d. in mededinging worden gesteld.

Overigens vestig ik de aandacht van het geachte lid erop dat voor de aanstelling van architecten eventueel ook op de procedure van de offerteaanvraag, inzonderheid die in de vorm van een wedstrijd (KB 22 april 1977, art. 47) beroep kan worden gedaan.

Het voorgaande vindt bevestiging in het advies van de Afdeling Administratie van de Raad van State, VIIe Kamer, d.d. 14 juni 1978 (23.587/VII-9-707).

Vraag nr. 28 van 3 april 1986 van de heer J. VALKENIERS

Nieuw MPI te Brussel — Mogelijke oprichting

Naar ik verneem zouden er plannen bestaan om in Brussel een nieuw MPI op te richten alhoewel er verschillende medische instellingen bestaan in Halle-Vilvoorde die ver van overbezet zijn en nog voldoende ruimte bieden.

Destijds werden vanuit de gezondheidssector Halle-Vilvoorde dezelfde argumenten naar voor gebracht voor de oprichting van het Thaborbergziekenhuis te Dilbeek die nu in Brussel gebruikt worden om dit MPI te rechtvaardigen.

Gelukkig kwam er geen Thaborbergziekenhuis want het zou volgens de huidige wettelijke beschikkingen zelfs zijn deuren niet hebben mogen openen.

Denkt de geachte Minister ook niet dat zich hetzelfde zou kunnen voordoen met dit Brussels MPI?

Meer dan ooit spelen hier de noodzakelijke besparingen en investeringen.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid de volgende gegevens mede te delen.

Er werd mij inderdaad een aanvraag overgelegd houdende de erkenning van een klein MPI in het Brussels.

Zonder te willen vooruitlopen op de resultaten van het onderzoek, waartoe ik opdracht heb gegeven en dat ondermeer de alternatieve plaatsingen in de geciteerde voorzieningen zal nagaan, kan ik het geachte lid mededelen dat de vraag vooral gesteld is vanuit een concreet ervaren nood aan plaatsing van Vlaams-talig gehandicapten in Brussel.

J. LENSSENS GEMEENSCHAPS MINISTER VAN VOLKS- GEZONDHEID EN LEEFMILIEU

Vraag nr. 107
van 10 februari 1986
van de heer J. GABRIELS

Benegora-rapport — Maatregelen tegen lozing van giftige en kankerverwekkende stoffen in de Schelde

In de loop van de maand oktober heeft Benegora een rapport bekend gemaakt dat er duidelijk op wijst dat er dagelijks drie tot vijf ton giftige en kankerverwekkende stoffen geloosd worden in het Antwerpse havengebied. Verder wordt door deze organisatie erop gewezen dat er gevaarlijke stoffen worden geproduceerd, waarvan de overheid vaak niet het bestaan kent. Verder wordt er gewezen op het feit dat ten noord-oosten van Antwerpen de hoogste concentraties voorkomen van luchtverontreiniging.

Graag had ik van de geachte Minister een antwoord vernomen op de volgende vragen.

1. Bestaat er een volledig en sluitend overzicht van de produkten die in de Antwerpse industriegebieden gemaakt worden?
2. Zo ja, welke produkten zijn dit en bestaat er voldoende zicht om in geval van rampen op te treden?
3. Mag ik een volledig overzicht van alle lozingspunten die er bestaan voor de bedrijven in de haven van Antwerpen?
4. Welke lozingen gebeuren er in de Schelde, door welke bedrijven en welke maatregelen werden er de afgelopen tien jaar genomen om ter zake de nodige positieve verbeteringen tot stand te brengen?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

De informatie aangaande de produkten die in het Antwerpse industriegebied gemaakt worden, kan in principe geput worden uit de exploitatievergunningen-

besluiten en de verslagen van overlegvergaderingen die het afgeven van de vergunningen voorafgingen.

Door het groot aantal en omvang van deze besluiten is het thans, wegens personeelsgebrek, nog niet mogelijk een globaal en overzichtelijk overzicht van de aanwezige gevaarlijke produkten te geven.

Op het ogenblik wordt echter door de Administratie in samenwerking met het Centrum voor Overheidsinformatie, van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap gewerkt aan de tot standkoming van een programma voor de invoer van de gegevens in een dataverwerkingssysteem.

Op deze wijze zal de beschikbare informatie beter toegankelijk zijn voor de Administratie en tevens reproduceerbaar zijn.

In verband met de lozingen van de bedrijven in het Antwerps Havengebied werd in het Algemeen Waterzuiveringsprogramma (AWP) niveau 2 melding gemaakt voor de belangrijkste verontreinigingsbronnen. Het AWP niveau 3 van Antwerpen-Noord, dat in ontwerp is bij de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij, zal een meer gedetailleerd overzicht geven van de lozingen van de Antwerpse industrie in het Havengebied.

Vraag nr. 111
van 14 februari 1986
van de heer F. PIOT

Vervuiling van de Voer — Maatregelen

De Voer, bijrivier van de Dijle, die in een vrij recent verleden nog een aantrekkelijk element van natuurschoon vormde tussen Leuven en Tervuren en bijdroeg tot het geografisch kader waarin een intens cultureel leven op regionaal vlak tot ontwikkeling kwam, is op bedroevende wijze aangetast door vervuiling.

Terecht hebben verscheidene gemeentebestuurders, onder wie de burgemeester van Tervuren, gemeente op wier grondgebied de Voer ontspringt, herhaaldelijk hun bezorgdheid ter zake tot uiting gebracht ten aanzien van de diverse betrokken instanties.

Kennelijk worden sinds geruime tijd verwachtingen gesteld op de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij die de intentie heeft laten blijken om op te treden.

Kan de Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Leefmilieu mij mededelen welke maatregelen in deze aangelegenheid in het werk gesteld worden en welke realistische vooruitzichten hij inzake sanering van de Voer kan formuleren?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

De Voer ontspringt in het Kapucijnenbos te Tervuren, voedt de vijvers van het park van Tervuren, doorstroomt Vossem (deelgemeente van Tervuren) en mondt via de gemeente Bertem in de Dijle te Leuven. Te Leuven is de Voer grotendeels overweldigd en maakt deel uit van het rioolstelsel van het westelijk deel van de stad.

Daar het gemeentelijk rioleringsnet van Tervuren reeds sterk uitgebreid is en aansluit op een bestaande collector is de waterloop ter plaatse slechts weinig verontreinigd. Het is pas vanaf de grens met de deelgemeente Vossem waar deze collector uitmondt in de Voer, dat de waterkwaliteit zeer slecht is.

Door de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij zijn volgende projecten gepland :

- a. Sanering van de Voer op het grondgebied van „Groot-Tervuren”.

Hiertoe is de aanleg voorzien van een collector langsheen de Voer tot op de grens met de gemeente Bertem.

Het voorontwerp van dit project is in opmaak.

- b. De bouw van een rioolwaterzuiveringsinstallatie.

In overeenstemming met het totaal rioleringsplan zal een zuiveringsinstallatie worden gebouwd op het grondgebied van Vossem.

Volgens het Algemeen Waterzuiveringsprogramma (AWP) niveau II van de zuiveringssector Tervuren opgemaakt door de VWZ zal deze waterzuiveringsinstallatie een capaciteit hebben van 13.000 inwoners-equivalent en ingeplant worden langsheen de Voer op de grens Vossem-Leefdaal.

Op langere termijn wordt nog voorzien in de bouw van een collector die de afvalwaters van Duisburg zal opvangen en die aansluit op de collector langsheen de Voer.

Voor wat betreft het gebied Leefdaal-Bertem, behorende tot de zuiveringssector Leuven, voorzien de totaalrioleringsplannen de afvoer van het afvalwater via een te bouwen collector langsheen de Voer tot Leuven Centrum om aldus aansluiting te krijgen met de reeds bestaande collector welke zijn afvalwater afvoert naar het waterzuiveringsstation te Kessel-Lo.

Deze voorgestelde saneringsmaatregelen zullen er toe leiden dat binnen een drietal jaren een algehele verbetering van de waterkwaliteit van de Voer mag verwacht worden.

Vraag nr. 112
van 14 februari 1986
van de heer A. DE BEUL

Zuivering Maaswater — Stand van zaken

Op vraag van 3 en 16 december 1985 antwoordde u dat de bijrivieren van de Maas, op Vlaams grondgebied in zes subhydrografische bekkens werden onderverdeeld. U stelde dat met het oog op de verbetering van de waterkwaliteit reeds belangrijke investeringen werden gedaan. Voor de waterverdragen is de effectieve waterkwaliteitsverbetering echter essentieel.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Welke effectieve waterzuiveringskwaliteitsverbetering wordt voorzien?

2. Kan u per subhydrografisch bekken aanduiden hoeveel inwonerequivalenten er nu reeds gezuiverd werden? Welke planning wordt voorzien voor de effectieve waterzuivering?
3. Wanneer zal de effectieve zuivering van het rioolwater voor deze bekkens, mogelijk zijn?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag, kan ik het geachte lid de hiernavolgende gegevens mededelen.

In het Vlaamse Gewest wordt in het kader van het Algemeen Waterzuiveringsprogramma gestreefd naar een basiskwaliteit van de oppervlaktewateren, die toelaat dat vis in alle omstandigheden kan overleven.

Daarenboven wordt voor de Maas met Nederland onderhandeld over het vaststellen van kwaliteitsobjectieven voor specifieke parameters. Dit gebeurt in het kader van de technische Maascommissie, waarin vertegenwoordigers van het Vlaamse Gewest zeten.

In het bekken van de Maas is de situatie van de waterzuivering de volgende :

1. Bekken Dommel - Warmbeek

Huidig aantal I.E. aangesloten op zuiveringsinstallaties :

Lommel: \pm 50.000 I.E.

Overpelt: \pm 1.000 I.E.

Door uitvoering van diverse collectorwerken zal de belasting van deze zuiveringsinstallaties verhoogd met respectievelijk 2.500 en 9.300 I.E.

2. Bekken Aabeek

Huidig aantal I.E. aangesloten op zuiveringsinstallaties :

Boholt : \pm 12.000 I.E.

Bree: \pm 30.000 I.E.

3. Bekken Maasland

Huidig aantal I.E. aangesloten op een waterzuiveringsinstallatie : 16.000 I.E.

4. Bekken Heeswater

De aanleg van de collector Heeswater is gepland.

5. Bekken Zijpbeek

Huidig aantal I.E. aangesloten op installaties :

Lanaken : \pm 10.000 I.E.

Mechelen aan de Maas: \pm 11.000 I.E.

Eisden-Vucht: \pm 6.000 I.E.

Te Lanaken worden collectorwerken uitgevoerd waardoor ongeveer 4.500 I.E. bijkomend zullen aangesloten worden op het zuiveringsstation.

6. Bekken Jeker

Een zuiveringsinstallatie te Tongeren met een capaciteit van 20.000 I.E. is in aanbouw en wordt begin 1987 in gebruik genomen.

De collectoren worden dit jaar uitgevoerd.

Bij de indienststelling zullen \pm 20.000 I.E. aangesloten zijn op de installatie.

Vraag nr. 117
van 18 februari 1986
van de heer N. DE BATSELIER

Milieudossiers — Bevoegdheid gemeenten

1. In welke concrete soort van dossiers, die behoren tot het milieubeleid, moeten de gemeenten of een instantie ervan in Vlaanderen :
 - a. een advies geven;
 - b. een beslissing nemen;
 - c. in beroep gaan?
2. Welke taken zijn sinds 1980 (autonome regionale regeringen) toegevoegd of afgeschaft voor de gemeenten in die materies die behoren of raken aan het milieubeleid?
3. Op welke diensten kunnen de gemeenten, of hun instanties rekenen om de dossiers in bovengenoemde materies te behandelen?
4. Wat is de kost van de gemeenten voor (3)?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer J. Pede, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening.

Antwoord

In antwoord op zijn vragen, kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

Naast de algemene bevoegdheid van de gemeenten inzake de openbare veiligheid, hygiëne en rust zijn er sectoriële milieuwetten, die aan de gemeenten specifieke opdrachten en bevoegdheden toekennen.

1. Gevaarlijke, ongezonde en hinderlijke bedrijven
 - a. De gevaarlijke, ongezonde en hinderlijke inrichtingen zijn ingedeeld in twee klassen:
 - a. de gemeente moet advies geven aan de Bestendige Deputatie over de **vergunningsaanvragen** van klasse I;
 - b. de gemeente beslist over de **exploitatievergunningen** van klasse II;
 - c. de gemeente kan in beroep gaan tegen de beslissingen van de Bestendige Deputatie (klasse I).
 - b. De huidige procedure aangaande de **exploitatievergunningen** (titel 1 van het Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming) blijft van kracht tot de datum dat het nieuwe decreet van 28 juni 1985 betreffende de **milieuvergunning** van kracht zal worden. Voorlopig blijven de taken van de gemeenten dus dezelfde.
 - c. Voor inlichtingen van klasse II, kan of moet de gemeente volgende besturen raadplegen :
 - de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu (bestuur Ruimtelijke Ordening en bestuur Leefmilieu).
 - De Administratie Gezondheidszorg.
2. Bescherming van het grond- en oppervlaktewater.
 - a. De gemeente geeft advies over de **vergunningsaanvragen** voor het winnen van grondwater

categorie B aan de Bestendige Deputatie (Besluit van de Vlaamse Executieve van 27 maart 1985).

- b. De gemeente verleent de vergunningen, betreffende :
 - de aanvragen categorie A voor het winnen van grondwater;
 - het direct of indirect lozen, uitspreiden, deponeren of opslaan op of in de bodem van drijfmest, afkomstig uit het buitenland (Besluit van de Vlaamse Executieve van 22 maart 1984);
 - het lozen van normaal huisafvalwater in de openbare riolen (wet van 26 maart 1971).
- c. De gemeente kan in beroep gaan bij de Vlaamse Executieve tegen beslissingen van de Bestendige Deputatie, betreffende vergunningen voor het winnen van grondwater categorie B (besluit van 27 maart 1985).

De bevoegdheid voor het nemen van een beslissing inzake de aanvragen tot het bekomen van een vergunning categorie A voor het winnen van grondwater en de bevoegdheid inzake de aanvragen tot het bekomen van een vergunning met betrekking tot de handelingen die het grondwater kunnen verontreinigen zijn bij besluit van de Vlaamse Executieve van 27 maart 1985 toegevoegd aan de taken van de gemeente.

De gemeenten kunnen steeds het hoofdbestuur of de buitendiensten van het Bestuur voor Leefmilieu — Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu raadplegen.

3. Geluidshinder.

In het kader van vergunningsaanvragen voor **motocrosswedstrijden**, dient de gemeente advies te geven aan de „ Consultatieve Commissie voor **Motocross**”, in verband met „permanente omlopen”.

4. Afval.

De gemeenten worden intens betrokken in de planningsprocedure, zowel bij de voorbereiding van het afvalstoffenplan, als tijdens de consultatie voorzien bij het ontwerpplan.

Bij het verlenen, weigeren of intrekken van de vergunning, zoals bepaald in art. 26 van het **afvalstoffendecreet** wordt advies verleend door het College van Burgemeester en Schepenen.

Ook wordt advies verleend bij het intrekken van de vergunning. De gemeente kan tevens beroep instellen tegen de beslissing van de Bestendige Deputatie.

Ook op het vlak van toezicht, wordt aan de gemeente een belangrijke rol toebedeeld.

Het zich ontdoen van huishoudelijke afvalstoffen wordt bij gemeentelijk reglement geregeld.

De diensten van de gemeente kunnen steeds de OVAM raadplegen.

Vraag nr. 122
van 19 februari 1986
van de heer A. DE BEUL

Asbestfabrieken — Reiniging, controle of afvoer en neutralisering van de asbestafval

Op onze vraag nr. 13 van 16 december 1985 antwoordde u dat „wanneer vooraf melding wordt gemaakt van een verwijdering van asbestafval”, toezicht wordt gehouden. Dit betekent — en dit wordt geïllustreerd door de twee meldingen in 1984 en de drie meldingen in 1985 — dat het toezicht louter op basis van vrijwillige melding gebeurt. Hieruit en uit eigen ervaring en onderzoek blijkt, dat niet de minste controle wordt uitgeoefend op het grootste deel van deze reinigingen. Inzake het storten van asbestafvalstoffen heeft men dan ook geen enkele garantie.

Gaarne vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Waarom werd nog steeds geen inventaris opge maakt van fabrieken, werkplaatsen enz. waar asbestafval kan aanwezig zijn?
2. Meent u niet dat vrijwilligheid en gebrek aan kennis over eventuele potentiële „asbestafvalbezitters” duidelijk maakt, dat in deze sector nog alles te saneren valt?
3. In welke mate worden de gespecialiseerde reinigingsbedrijven verplicht om een lijst van de uitgevoerde werken, de hoeveelheid en de soort afvalstof, te melden?
4. Het gebrek aan meldingsplicht voor de reinigingsbedrijven brengt mee, dat ze voor de verwijdering van „speciale” afvalstoffen, een goedkope oplossing zoeken. Welke controle wordt door uw diensten hierop preventief verricht? Welke „nazorg” gebeurt bij deze verwijdering?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

Fabrieken of werkplaatsen die asbesthoudende afvalstoffen voortbrengen bij de afbraak van een installatie of een onderdeel daarvan, dienen deze afvalstoffen te vermelden ter gelegenheid van de jaarlijkse melding van afvalstoffen (cf. het Besluit van de Vlaamse Executieve van 21 april 1981 art. 1, § 1).

Materialen vervaardigd uit asbest (cement) vezel zijn in principe chemisch inert.

Het gevaar voor de volksgezondheid schuilt in de schade die vrije asbestvezels kunnen aanrichten in het menselijk organisme, meer bepaald in de longen. Asbestvezels kunnen vrijkomen bij vervaardiging en afbraak/slijtage van asbesthoudende materialen. De bedrijven die asbest verwerken zijn door de OVAM gekend en gecontroleerd.

In zoverre reinigingsbedrijven afvalstoffen voortbrengen dienen zij deze te melden aan de OVAM.

Aan reinigingsbedrijven werden richtlijnen verstrekt voor de verwijdering van asbesthoudende afvalstoffen.

Het storten van asbestafvalstoffen op klasse I-stortplaatsen is onderworpen aan bijzondere stortvoorwaarden.

Aan de OVAM werd trouwens opdracht gegeven de asbestafvalverwijdering en de toepassing van de richtlijnen nauwlettend in het oog te houden.

Vraag nr. 124
van 24 februari 1986
van de heer L. VANVELTHOVEN

Waterkwaliteit van Limburgse waterlopen — Maatregelen tegen vissterfte en vervuiling

Een studie van het Lisec concludeert dat de Zuid-Willemsvaart ernstige verschijnselen vertoont van eutrofiëring. De geschiktheid voor visuitzetting is hierdoor in het gedrang temeer omdat er reeds enkele malen massale vissterfte voorkwam.

De kanalen Bocholt-Herentals (ter hoogte van de gemeente Lommel) en Leopoldsburg-Lommel zijn ongeschikt voor visuitzetting, omwille van eutrofiëring en verontreiniging door zware metalen. De Dommel en het Schulensbroek zijn, aldus hetzelfde onderzoek, minder geschikt tot geschikt voor visuitzetting.

Ongeschikt voor visuitzetting zijn verder de Zwarte Beek, de Oude Maas en de Voer op de plaats van staalname. Deze waterlopen zijn verontreinigd, de Oude Maas en de Zwarte Beek zijn bovendien geëutrofiëerd, de Voer heeft een hoog gehalte aan zwevende stoffen. De milieu-kenmerken zijn evenmin gunstig voor de ontwikkeling van een goede vispopulatie. Veelal negatieve geluiden, waarover wij onze bezorgdheid uitdrukken.

Graag vernam ik van de Gemeenschapsminister wat hij gaat doen om de slechte kwaliteit van de Limburgse waterlopen (verontreiniging en eutrofiëring) te verbeteren.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen, dat in het kader van het Algemeen Waterzuiveringsprogramma de verontreinigingsbronnen van de waterlopen in Vlaanderen planmatig worden aangepakt.

Recente resultaten tonen aan dat de biologische kwaliteit van de waterlopen verbetert.

Concreet wordt in Limburg een verbetering vastgesteld voor de Dommel, de Warmbeek en de Bosbeek.

Vraag nr. 126
van 24 februari 1986
van de heer L. VANVELTHOVEN

Kanaal Bocholt- Herentals op het grondgebied van Lommel — Maatregelen tegen vervuiling en vissterfte

In de loop van 1984 en 1985 heeft het Lisec een onderzoek uitgevoerd naar de kwaliteit van het op-

pervlaktewater op verschillende plaatsen in de provincie Limburg, die als visuitzetplaatsen in aanmerking kwamen.

Het onderzoek wijst op meerdere plaatsen op een eutrofiëring van het water, hetgeen ongunstig is voor de vispopulatie. Daarbij moet gevreesd worden voor te hoge ammoniakgehalten, welke in die mate kunnen oplopen dat er daadwerkelijke vissterfte voorkomt.

Tevens is er te Lommel een verontreiniging door zware metalen, waarschijnlijk door stofuitval. De metallurgiefabriek van Hoboken-Overpelt strekt zich uit tot aan het kanaal en de opslagplaats van de ertsen ligt er vlak naast. Hier werd in het kanaal een Zn-concentratie van 0,11 mg/l gemeten, hetgeen nog onder 1 mg/l ligt. Het Nederlandse Ministerie voor Landbouw en Visserij raadt aan beneden de 0,1 mg/l te blijven.

Stroomafwaarts op het kanaal, te Mol-Maat, hebben de Antwerpse Waterwerken Zn-concentraties gemeten van gemiddeld 0,12 mg/l en 0,32 mg/l als maximum.

Omwille van deze verontreiniging door zware metalen, en de eutrofiëring is de uitzettingsplaats te Lommel niet geschikt voor visuitzetting.

Graag vernam ik van de Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Is de Minister op de hoogte van deze vervuiling?
2. Werden de verantwoordelijken voor deze vervuiling opgezocht en gesanctioneerd?
3. Welke stappen gaat de Minister ondernemen om een verdergaande vervuiling tegen te gaan en kanaalwaters te saneren?
4. Dient de norm voor de Zn-concentraties in het kanaalwater niet verlaagd te worden van 1 mg/l tot 0,1 mg/l?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag, kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

De NV Métallurgie Hoboken-Overpelt beschikt over twee vergunningen in het kanaal Bocholt-Herentals voor het lozen van koelwater. Deze vergunningen werden op 17 januari 1979 door het Ministerie van Volksgezondheid, Dienst voor Zuivering van het Afvalwater, afgegeven.

Bij de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij (VWZ) is een lozingsvergunning aangevraagd voor een supplementaire lozing van koelwater in het kanaal. Voor de lozing van ander industrieel afvalwater is geen vergunning afgegeven.

De VWZ heeft bij metingen niet vastgesteld dat het geloosde koelwater een verhoogde zinkconcentratie zou bevatten.

De verhoogde zinkconcentratie in het kanaalwater wordt toegeschreven aan de uitloging van de bodem, die vroeger verontreinigd is geworden.

Vraag nr. 133
van 5 maart 1986
van de heer W. VAN DURME

Vissterfte in het Darse-dok — Maatregelen

Op zondag 8 december 1985 vond een massale vissterfte plaats in het Darse-dok, een insteeddok te Vilvoorde van het kanaal Brussel-Willebroek.

Door de dienst Visserij van de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu werden waterstalen genomen en overgemaakt aan het labo van het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie. Een container met getroffen vissen werd naar een laboratorium van de Leuvense Universiteit gevoerd.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen.

1. Heeft het onderzoek reeds resultaten opgeleverd? Zo ja, wat was de uitslag van de analyses? Zo neen, wanneer worden deze verwacht?
2. Is de oorzaak van de vissterfte met zekerheid vastgesteld en kan een verantwoordelijke worden aangewezen? Wie zal voor de schade instaan?
3. Is er een betrokkenheid aan te wijzen van de nabijgelegen elektriciteitscentrale, die enerzijds koelwater aan een (te) hoge temperatuur loost, waardoor het water minder zuurstofrijk wordt gemaakt, en anderzijds periodieke onderhoudsbeurten van haar koelsysteem doorvoert en hierbij schadelijke stoffen zou kunnen lozen?
4. Welke maatregelen zullen er worden getroffen om dergelijke voorvallen in de toekomst te vermijden?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag, kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

Naar aanleiding van de vissterfte die op 8 december 1985 heeft plaatsgevonden in het zogeheten Darse-dok te Vilvoorde, heeft de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij een onderzoek ingesteld. Er werden verscheidene watermonsters genomen.

De analyseresultaten tonen aan dat de vissterfte veroorzaakt werd door zuurstofgebrek. Dit zuurstofgebrek is wellicht te wijten aan de lozing in het kanaal van ongezuiverd rioolwater. Ook de interactie tussen het kanaal en de Zenne, waarbij Zennewater in het kanaal wordt aangevoerd, is een bron van verontreiniging.

Er werd geen negatieve invloed vastgesteld van de lozing van het koelwater van de elektriciteitscentrale.

De verbetering van de waterkwaliteit in het kanaal is hoofdzakelijk afhankelijk van de saneringsmaatregelen in Brussel en Wallonië.

Vraag nr. 162
van 25 maart 1986
van de heer L. VANVELTHOVEN

Onderzoek van industriële vuilnisstorten — Stand van zaken en kostprijs

Naar verluidt heeft OVAM een grondige controle van acht „black points” geprogrammeerd.

Zes opdrachten zouden ondertussen reeds toegewezen zijn.

Graag vernam ik ter zake:

1. welke zgn. „black points” zullen aan een grondige controle worden onderworpen ;
2. a. voor welke van dergelijke vuilnisstorten werden reeds opdrachten toegewezen;
- b. voor welke vuilnisstorten werd nog geen opdracht toegewezen;
- c. welke ondernemingen of instellingen werden belast met dergelijke opdrachten, met vermelding van de kosten;
3. door wie of welke instanties zullen de kosten van deze opdrachten en van de gebeurlijke sanering worden gedragen?

Antwoord

In antwoord op zijn vragen kan ik het geachte lid het volgende meedelen.

1. In het kader van het bodemsaneringsonderzoek dat momenteel door de dienst Onderzoek van de OVAM wordt uitgevoerd, worden de milieurisico's evenals de saneringsnoodzaak en/of -mogelijkheden voor een aantal (vroegere) stortplaatsen geëvalueerd.

Op basis van een voorafgaand oriënterend onderzoek van de bestaande gegevens inzake soort, samenstelling en doorlaatbaarheid van de bodem, aard en concentratieverdeling van de aanwezige verontreinigingen, geohydrologische opbouw van de bodem en ligging van de lokatie ten opzichte van de woonomgeving werden acht lokaties prioritair gesteld en als onderzoeksproject geselecteerd.

2. Voor zes van de voorgestelde projecten werd een studieopdracht toegewezen. De onderzoekscentra belast met de studie en de respectievelijke toewijzingsbedragen zijn als volgt.

Voor de voorgestelde onderzoeksprojecten te Ham (slibbekken en industriële stortplaats Tessenlo Chemie) en te Dilsen-Rotem (vroegere zinkfabriek) zal een heraanbesteding worden doorgevoerd.

3. Bij besluit van de Vlaamse Executieve van 30 juli 1985 werd bij de OVAM een „Fonds ambtshalve verwijdering” opgericht. Dit fonds is bestemd voor de prefinanciering van de uitgaven inzake ambtshalve verwijdering van afvalstoffen en ambtshalve sanering van stortterreinen.

Een gedeelte van het voorziene budget wordt gebruikt voor de financiering van studies waarin de

Te onderzoeken gebied	Onderzoekscentrum	Toewijzingsbedrag (excl. BTW)
Beerse Industriële stortplaats N.V. Campine	Iwaco BV Boxtel (NL)	4.278.910 fr.
Bocholt Fabrieksterreinen vroegere Arseenfabriek	Belgroma nv Brussel	987.800 fr.
Genk Gemeentelijke stortplaats	Lisec Genk	1.680.000 fr.
Gentbrugge Industriële stortplaats Hoek Schelde - E3	Belconsulting nv Tielt	5.849.000 fr.
Middelburg Illegale stortplaats	Agrotechnic nv Brussel	1.094.300 fr.
Zwijnaarde Industriële stortplaats NV Fabelta	Belconsulting nv Tielt	4.148.000 fr.

gezondmaking van het leefmilieu wordt nagestreefd.

Als op basis van de resultaten van het onderzoek wordt besloten over te gaan tot sanering van de toestand, dan zal de vervuiler worden aangeklaagd tot uitvoering van de noodzakelijke saneringswerken.

Indien de vervuiler weigert in te gaan op het saneringsverzoek dan treedt OVAM ambtshalve op om de verontreinigingen (afvalstoffen, grond, . . .) te verwijderen en/of de voor sanering van het terrein noodzakelijke werken uit te voeren.

De kosten hiervan worden via een rechtsprocedure verhaald op de aansprakelijke perso(o)n(en).

Vraag nr. 164
van 28 maart 1986
van de heer L. VANVELTHOVEN

Ontsnapping chloorgas — ALZ Genk — Veiligheidsmaatregelen

Dinsdag 11 maart 1986 omstreeks 9 uur is in de nieuwe gloeiingslijn van het staalbedrijf ALZ te Genk een aanzienlijke hoeveelheid chloorgas vrijgekomen.

Vier arbeiders van een buitenfirma werden daarbij dermate door het gas bevangen dat zij met verstikkingsverschijnselen naar het ziekenhuis werden overgebracht.

Zes werknemers van het bedrijf zelf werden even later, om veiligheidsredenen ook naar het ziekenhuis gestuurd.

Later op de dag raakte bekend dat bij het incident ook een kleinere hoeveelheid fluorgas was ontsnapt. Beide gassen zijn op zich niet giftig maar kunnen bij langdurige inademing wel longoedeem en verstikking tot gevolg hebben.

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister:

1. of hij op de hoogte is gesteld van dit incident en welke de exacte feiten zijn;
2. of een onderzoek naar de oorzaken en de gevolgen van het incident werd ingesteld en welke de resultaten van dit onderzoek zijn;
3. of voldoende veiligheidsmaatregelen werden getroffen om een soortgelijk incident in de toekomst te kunnen vermijden?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

Het Bestuur voor Leefmilieu van de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu werd woensdagmorgen, 12 maart 1986 door de politiediensten van Genk in kennis gesteld van twee klachten van inwoners, respectievelijk uit de Berenbroekstraat en de Rozenkranslaan gelegen ten Z.O. van het bedrijf en onder de wind op het ogenblik van het ongeval.

Uit een onmiddellijk onderzoek bleek dat volgens de klagers, het om een kortstondige ademhalingsstoomiging zonder verdere gevolgen.

Uit het onderzoek in het bedrijf bleek dat bij een technisch incident in de beitsafdeling chloor- en fluordampen zijn vrijgekomen. Het incident was te wijten aan het niet werken van een maximumpeilschakelaar en het te laat werken van een noodstop-schakelaar op een vat gevuld met een natriumhypochlorietoplossing (chloorbleekwater) waardoor een gedeelte van deze oplossing is overgelopen in een lager geplaatste reservoir met een oplossing van waterstoffluoride en salpeterzuur. Het mengen van de vermelde bestanddelen had de ontsnapping van chloor- en fluordampen voor gevolg.

Uit dit onderzoek blijkt eveneens dat het onoordeelkundig opstellen van het vat met het chloorbleekwater en het reservoir met de zure oplossing eveneens het incident heeft in de hand gewerkt.

De eerste bevindingen van het Bestuur voor Leefmilieu werden mij onmiddellijk overgemaakt.

De eerste bijkomende veiligheidsmaatregelen bestaande uit het lager instellen van de noodstop-schakelaar en het aanbrengen van een opvang tussen het betrokken vat en het zuurbad werden reeds uitgevoerd. Later zou een herschikking en herlokatie worden verwezenlijkt.

De zaak wordt verder gevolgd door het Bestuur voor Leefmilieu in overleg met de Administratie van het Mijnwezen, die bevoegd is voor de veiligheid en gezondheid van de werknemers.

**Vraag nr. 168
van 3 april 1986
van de heer J. VALKENIERS**

Ziekenhuisprogrammatie — Uitbreiding verzorgingsbedden in de Kempen

Graag kreeg ik de programmatie voor ziekenhuis- en verzorgingsbedden in de Kempen.

Naar men mij zegt zouden er in de Kempen nog verzorgingsbedden mogen bijkomen. Is dit juist?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen wat volgt.

De geografische entiteit „De Kempen” wordt door de Administratie Gezondheidszorg van de Vlaamse Gemeenschap niet als aanduiding van een ziekenhuisregio weerhouden.

In het kader van deze vraag omschrijft de Administratie de entiteit „De Kempen”, omvattende de volgende ziekenhuisregio's : de Voorkempen, Lier, Turnhout en Geel.

Deze regio's omvatten de volgende gemeenten:

1. Ziekenhuisregio „ Voorkempen ” :

Borsbeek, Brasschaat, Brecht, Essen, Kalmthout, Kapellen, Malle, Schilde, Schoten, Stabroek, Wij-negem, Wommelgem, Wuustwezel en Zoersel.

2. Ziekenhuisregio „ Lier” :

Boechout, Lint, Ranst, Zandhoven, Berlaar, Lier en Nijlen.

3. Ziekenhuisregio „ Turnhout” :

Arendonk, Baarle-Hertog, Beerse, Hoogstraten, Kasterlee, Merksplas, Oud-Turnhout, Ravels, Retie, Rijkevorsel, Turnhout en Vosselaar.

4. Ziekenhuisregio „ Geel ” :

Balen, Dessel, Geel, Grobbendonk, Herentals, Herselt, Hulshout, Laakdal, Lille, Meerhout, Mol, Olen, Vorselaar en Westerlo.

Binnen deze regio's zijn het volgende aantal ziekenhuisbedden erkend (kolom 2 van de tabel) en volgens de programmatiecriteria (kolom 3) voorzien: (dd. 1.1.1986).

1. Regio Voorkempen

Kenletter	Erkende	Programmatie-criteria	Verschil
C+D+I	414	677	-263
B+L	—	7	- 7
E	91	108	- 17
M	92	94	- 2
N	15	18	- 3
R	—	117	-117
V	298	233	+ 65
VP	—	70	- 70
A	30	35	- 5
a	—	18	- 18
Totaal	940	1.377	-437

2. Regio Lier

Kenletter	Erkende	Programmatie-criteria	Vershil
C+D+I	430	265	+ 165
B+L	—	3	— 3
E	58	44	+ 14
M	44	38	+ 6
N	22	7	+ 15
R	—	46	— 46
V	—	92	— 92
Vp	—	27	— 27
A	32	14	+ 18
a	—	7	— 7
Totaal	586	543	+ 43

3. Regio Turnhout

Kenletter	Erkende	Programmatie-criteria	Vershil
C+D+I	451	431	+ 20
B+L	8	4	+ 4
E	84	77	+ 7
M	65	66	— 1
N	—	12	- 12
R	48	74	- 26
V	164	149	+ 15
VP	—	45	- 45
A	30	22	+ 8
a	—	11	- 11
Totaal	850	891	- 41

4. Regio Geel

Kenletter	Erkende	Programmatie-criteria	Vershil
C+D+I	512	638	- 126
B+L	—	7	— 7
E	95	105	- 10
M	76	91	- 15
N	—	17	- 17
R	—	110	- 110
V	30	220	- 190
VP	—	66	- 66
A	—	33	- 33
a	—	17	- 17
Totaal	713	1.304	- 591

N.B. : Bij dit overzicht dient te worden opgemerkt dat de ziekenhuisbedden onder kenletter R (dienst voor geriatrie en revalidatie) bij KB dd. 12.4.1984 (BS 28.4.1984) werden afgeschaft en vervangen door ziekenhuisbedden onder kenletter G (dienst voor geriatrie).

Aangezien de R-normen, als overgangsmaatregel, van kracht blijven tot 30.6.1986 en de reconversie van deze bedden naar G- (of andere) bedden nog aan de gang is en de situatie voortdurend wijzigt, worden er geen cijfers vermeld van de erkende G-diensten.

Wel kan het — volgens de programmatiecriteria — voorziene aantal G-bedden worden medegedeeld (kolom 3) in bijgaande tabellen:

Voor de regio Voorkepen : 87
 Voor de regio Lier : 42
 Voor de regio Turnhout : 52
 Voor de regio Geel : 78

Wat de rust- en verzorgingsbedden betreft, is het volgende aantal erkend en voorzien volgens de programmatiecriteria : (toestand dd. 1.4.1986)

Regio	Erkend	Programmatie-criteria	Vershil
Voorkepen	162	467	- 305
Lier	26	183	- 157
Turnhout	26	297	- 271
Geel	146	440	- 294

Het is dus juist dat in deze ziekenhuisregio's nog rust- en verzorgingsbedden kunnen bijkomen. Deze kunnen echter enkel ontstaan door de reconversie van erkende ziekenhuisbedden of door niet ingebruikname van geplande ziekenhuisbedden die op datum van 1.7.1982 (moratorium) nog niet waren erkend.

Vraag nr. 169
 van 14 april 1986
 van de heer J. DESSEYN

Deconcentratie openbare besturen in de Provincie West-Vlaanderen — Stand van zaken en personeelsbezetting

Graag zou ik van de geachte Gemeenschapsminister voor de Provincie West-Vlaanderen de lijst ontvangen van de gemeenten waar buitendiensten van de besturen en/of parastatale instellingen waarvoor hij verantwoordelijk is, gevestigd zijn.

Evenzeer zou ik willen vernemen hoeveel personeelsleden van die diensten nu in elk van de vermelde gemeenten werken.

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid, mevrouw R. Steyaert, Gemeenschapsminister van Gezin en Welzijnszorg, de heer J. Pede, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid te laten weten dat de Voorzitter van de Vlaamse Executieve een gezamenlijk antwoord zal verstrekken op zijn vraag.

Vraag nr. 170
 van 14 april 1986
 van de heer P. PEETERS

Fluoridering drinkwater — Verplichting Vlaamse drinkwatermaatschappijen

Reeds lang beveelt de Wereldgezondheidsorganisatie de toevoeging van fluor aan het drinkwater aan ter preventie van tandbederf.

Zal de geachte Minister deze verplichting opleggen aan de maatschappijen die Vlaanderen van drinkwater voorzien?

Antwoord

In verband met het aangehaalde probleem, kan ik het geachte lid mededelen dat deze aanbeveling van de Wereldgezondheidsorganisatie in verband met het toevoegen van fluor aan het drinkwater, niet weerhouden werd ingevolge een ongunstig advies ter zake uitgebracht door de Hoge Gezondheidsraad en gezien bij een algemene fluoridering van het drinkwater een probleem kan ontstaan inzake individuele opname.

J. PEDE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN BINNEN-
LANDSE AANGELEGENHEDEN EN
RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 16
van 8 januari 1986
van de heer A. DE BEUL

„Structureel aangetaste landbouwgebieden” — Begripsomschrijving en werking AROL

De open ruimte wordt niet alleen aangetast door het onoordeelkundig plannen en aansnijden van woongebieden, maar eveneens door het willekeurig aantasten van landbouwgebieden. De term „structureel aangetaste landbouwgebieden” werd hierbij te pas en te onpas aangewend. Een ernstige omschrijving van structureel aangetaste landbouwgebieden lijkt nochtans — zie o.m. vraag nr. 51 van 8 januari 1985 van de heer De Mol — te ontbreken.

Ernstige criteria zijn blijkbaar niet voorhanden vermits men zich richt naar het advies van het Ministerie van Landbouw. Uit het antwoord van de Staatssecretaris voor Landbouw op een vraag van 25 april 1985 blijkt dat structureel agrarische gebieden worden omschreven „als gebieden waarvan de landbouwstructuren zijn aangetast, inzonderheid door niet-agrarische vestigingen en activiteiten zoals residentie, ambacht, recreatie. De aard van het gebied waarvan de bouwplaats deel uitmaakt wordt bepaald aan de hand van de bevindingen van een onderzoek ter plaatse, waaraan ieder dossier onderworpen wordt”. Uit dit antwoord blijkt dat deze omschrijving weinig hanteerbaar is en blijkbaar weinig gebruikt wordt; hoe kan men anders verklaren dat de meeste adviezen van de diensten van landbouw meestal zonder meer gunstig zijn.

Gaarne vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Meent u niet dat de definiëring van de diensten van landbouw niet bruikbaar is voor de ruimtelijke beoordeling?
2. Zal er door de diensten van AROL een meer sluitende en bruikbare definiëring van de structureel aangetaste landbouwgebieden worden opge maakt ?
3. In hoeveel gevallen hebben de diensten van landbouw in dergelijke gevallen een negatief advies verstrekt? De diensten van landbouw houden geen statistieken bij zodat enkel uw diensten deze gegevens kunnen verschaffen.

4. Hoeveel gunstige en ongunstige adviezen over industriëuitbreidingen naar landbouwzones — met betrekking tot artikel 79 — werden reeds verstrekt? Hoeveel ha landbouwgronden veranderden op deze wijze van bestemming?
5. Hoeveel BPA's, opgemaakt tot wijziging van landbouwzones in een andere bestemming werden sinds 1984 gunstig of ongunstig geadviseerd?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mee te delen dat, gezien de diversiteit van het agrarisch gebied en de grote gradatie in aard en intensiteit van aantasting, de term „structureel aangetaste landbouwgebieden” slechts gedefinieerd kan worden door middel van de in uw vraag vermelde omschrijving. Een strikte definitie die bruikbaar is in alle omstandigheden werd tot dusver niet gevonden.

Het is een permanente opdracht van de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu te zoeken naar een meer sluitende terminologie om zo goed mogelijk de ruimtelijke belangen te dienen. Binnen deze administratie werden trouwens de Besturen bevoegd voor de Ruimtelijke Ordening én voor de Landinrichting, met ondermeer een dienst Landbouw, samengebracht om zo goed mogelijk de belangen van de open ruimten te kunnen verdedigen.

Het moet een zorg van het Bestuur van de Ruimtelijke Ordening en concreet van de gemachtigde ambtenaar blijven, de adviezen van de andere besturen niet slaafs over te nemen, maar de eigen beoordeling vanuit de ruimtelijke ordening met kennis van zaken in de beslissing primordiaal te vertolken.

Wat de uitgebrachte adviezen betreft moet ik u tot mijn spijt mededelen dat binnen de AROL geen statistische gegevens hieromtrent worden bijgehouden. Zonder onderzoek van al de betrokken dossiers bij de provinciale directies en in de gemeenten is het mij derhalve niet mogelijk om u te informeren nopens de negatieve adviezen van landbouw in het algemeen of met betrekking tot de industriëuitbreidingen in het landbouwgebied of de wijzigingen van agrarische bestemming in het bijzonder.

Vraag nr. 62
van 17 maart 1986
van de heer J. GABRIELS

Administratief gebouw Provincie Limburg — Kostprijs en stand van zaken bouw dossier

Het provinciebestuur van Limburg heeft in 1984 het besluit genomen tot het bouwen van een nieuw administratief centrum.

De subsidiëring van deze werken is zodanig dat de provincie voor de totale kosten van dit gebouw volgens bepaalde normen dient tussen te komen.

De plannen tot het bouwen van dit administratief centrum heeft een lange voorgeschiedenis. Door de Regie der Gebouwen werd in het verleden reeds opdracht gegeven tot het ontwerpen van de nodige plannen.

Graag had ik van de Minister een antwoord vernomen op de volgende vragen.

1. Zijn in het verleden reeds besluiten genomen door uw Ministerie om een nieuw administratief gebouw voor de provincie Limburg te bouwen? Zo ja, wanneer werden deze besluiten genomen, werden hiervoor architecten aangesteld en zijn er ter zake ereloon overeenkomsten afgesloten?
2. Mag ik tevens vernemen of daarvoor reeds erelonen werden uitbetaald en zijn deze plannen ooit in de uitvoeringsfase geraakt?
3. Mag ik vernemen of de overheid zal tussenkomen in de kosten van het gebouw dat de provincie Limburg wenst te bouwen? Zo ja, welke toelagen zijn in dit verband voorzien en ten belope van welke som?
4. Mag ik vernemen wie de feitelijke opdrachtgever is voor het bouwen van het nieuwe **provinciegebouw** in Limburg?
Wie is belast met het aanstellen van de architect en welke architect werd door welk bestuur aangesteld?
5. Mag ik een gedetailleerd overzicht van de totale geraamde kostprijs van dit gebouw?

Aanvullend antwoord

Ik heb de eer het geachte lid de volgende gegevens mede te delen.

- a. Bij Ministerieel besluit dd. 4 november 1985 werd voor de bouw van een Provinciaal Administratief Centrum een principiële belofte van toelage verleend. Als subsidiërende overheid heeft de Vlaamse Gemeenschap geen bevoegdheden i.v.m. de aanstelling van de ontwerper.
- b. De betaling van de erelonen gebeurt door de opdrachtgever. De geplande werken werden op 12.9.1985 aanbesteed.
- c. In principe zijn de kosten ten laste van de provincie Limburg betoelaagbaar aan 30%.
Op basis van de aanbesteding beloopt de berekende subsidie 7 1.206.000 F.
- d. De opdrachtgever is het Ministerie van Openbare Werken en het Provinciebestuur. De werken worden uitgevoerd onder leiding van de Regie der Gebouwen van het Ministerie van Openbare Werken.
Wat betreft uw vraag, wie welke architect heeft aangesteld moet ik u verwijzen naar de opdrachtgevers.
- e. De raming van de werken (open ruwbouw en dakwerken) bedroeg 368.205.128 F. (zonder BTW). Bij de openbare aanbesteding bedroeg de laagste bieding 379.193.420 F. (zonder BTW).

Vraag nr. 65
van 20 maart 1986
van mevrouw M. VOGELS

Jacht- en vissershutten — Bouwvergunning

Overeenkomstig artikel 12 van het KB van 28 december 1972 zijn bosgebieden :

„De beboste of te bebossen gebieden, bestemd voor het bosbedrijf. Daarin zijn gebouwen toegelaten, noodzakelijk voor de exploitatie van en het toezicht op de bossen, evenals jagers- en vissershutten, op voorwaarde dat deze niet kunnen gebruikt worden als woonverblijf, al ware het maar tijdelijk”

Kan de geachte Minister mij mededelen welke de normen zijn die de administraties momenteel hanteren voor de toelating van jagers- en vissershutten enerzijds en exploitatiegebouwen anderzijds?

Met andere woorden, wie kan een dergelijk gebouw optrekken en onder welke voorwaarden?

Antwoord

In antwoord op haar vraag heb ik de eer het geachte lid mee te delen dat voor de toepassing van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de gewestplannen de toelichting gevolgd wordt die in 1976 door het bestuur van de stedenbouw als gestencileerde nota werd verspreid (Doc. 79.8.3).

De toelichting bij de bosgebieden (artikel 12) bevat de volgende omschrijving van de te hanteren normen.

1. Voor gebouwen noodzakelijk voor de exploitatie en het- toezicht op de bossen.

Het is duidelijk dat niet in alle bosgebieden gebouwen kunnen opgericht worden, maar dat de noodzaak ervan dient aangetoond te worden. Het is evident dat onder de geciteerde gebouwen geen woningen worden verstaan, maar constructies, die nodig zijn voor het bosbedrijf (schuilplaats, administratie, werkopzichter, bergplaats materieel).

Een oppervlakte-norm vooropstellen voor dergelijke constructies is niet mogelijk. Niettemin is het duidelijk dat het hier gaat om constructies met beperkte afmetingen.

Slechts voor bosbestanden met een vrij aanzienlijke oppervlakte kunnen dergelijke constructies aanvaard worden.

Het is wenselijk dat omwille van de uniforme behandeling eventuele aanvragen doorgestuurd worden naar het Hoofdbestuur van Stedenbouw, welke gebeurlijk het standpunt kan inwinnen van de Gemeenschapsminister.

2. Voor de jagers- en vissershutten

Bij de behandeling van aanvragen voor inplanting van dergelijke constructies dient grote voorzichtigheid in acht genomen te worden, gezien onder deze dekmantel vaak een tweede verblijf schuilt.

Een jagershut is een constructie, die gebruikt wordt voor het opstapelen van materiaal (voeder, onderhoudsmateriaal) soms ook als ontmoetingsplaats en als schuilplaats, uitzonderlijk ook als overnachtingsplaats.

Een dergelijke constructie is in Vlaanderen minder noodzakelijk, gezien de meestal beperkte oppervlakte van de jachtgebieden en de relatief korte

afstand tot de „bewoonde” gebieden. Het is dan ook ondenkbaar dat in dit landsgedeelte waar de jachtgebieden vaak voor 4/5 uit akker- en weilanden bestaan, precies in de doorgaans meest kwetsbare gebieden, constructies zouden opgericht worden.

Het is dan ook evident dat jagershutten slechts kunnen toegestaan worden wanneer de noodzaak ervan duidelijk tot uiting komt.

Jacht is hoofdzakelijk een vorm van vrijetijdsbesteding, die uiteraard al naargelang van de interesse van de beoefenaar een eerder tijdelijk karakter heeft. Jagershutten zouden dan ook maar tijdelijk mogen opgericht worden. Wanneer de voorwaarden niet meer gerespecteerd zijn, omdat bijvoorbeeld de gestelde normen van het jachtgebied onder de drempelwaarde zijn gedaald of bij beëindiging van de vrijetijdsbesteding, zou de constructie moeten verdwijnen, teneinde tegen te gaan dat de constructie voor andere doeleinden zou gebruikt worden (2de verblijf).

Als richtnormen voor de oprichting van jagershutten kunnen volgende criteria vooropgesteld worden :

- a. oppervlakte jachtterrein: 200 ha. bejaagbaar gebied, dat in één blok gelegen is;
- b. de aanvrager moet kunnen bewijzen (huurcontracten) dat hij werkelijk het jachtrecht heeft met de vermelding van de respectievelijke termijnen (minimum 3 jaar);
- c. grootte constructie: uit onderzoeken is gebleken dat het weinig zinvol is de grootte van de constructies te koppelen aan het aantal jagers, die normaal gebruik maken van het jachtgebied. Als maximum vloeroppervlakte voor een jachthut kan 10 m² gesteld worden. De constructie mag niet zo opgevat zijn dat ze voor bewoning, zelfs tijdelijk, zou kunnen gebruikt worden ;
- d. het is belangrijk dat aan de architectuur en de gebruikte materialen bijzondere aandacht wordt besteed. Als te gebruiken materiaal kan vooropgesteld worden : hout. Het dak kan gemaakt worden van hout, pannen of riet.

Omwille van de uniforme afwerking van de dossiers, dienen aanvragen betreffende het oprichten van jagershutten doorgestuurd te worden naar het Hoofdbestuur, hetwelk desgevallend het standpunt van de Gemeenschapsminister kan inwinnen.

De vissershutten worden ook onder de bosgebieden vernoemd, omdat in bepaalde bossen visvijvers kunnen bestaan.

Voor de vissershutten kunnen volgende richtnormen gehanteerd worden :

- oppervlakte bestaand viswater: minimum 1 ha;
- de aanvraag dient te gebeuren door een vereniging (van ten minste 15 leden) die het visrecht kan bewijzen door een geschreven pachtovereenkomst met een voldoende lange looptijd (ten minste 5 jaar);

- oppervlakte constructie : maximum 10 m²;
- aantal constructies: één hut vanaf 1 ha., één bijkomende hut per 5 ha. Er kunnen nooit meer hutten toegelaten worden dat er leden van de vereniging zijn;
- materiaal (zie jachthutten).

Vraag nr. 72
van 26 maart 1986
van de heer L. VANHORENBEEK

TG V-verbinding — Bescherming Heverleebos-Meerdaalwoud

Niettegenstaande de Minister ingevolge onze parlementaire vraag zich niet kon uitspreken inzake de TGV-verbinding doorheen Vlaanderen, doen hardnekkige geruchten de ronde volgens dewelke één van de genoemde trajecten bij een mogelijke aanleg van dit snelspoor doorheen Heverleebos/Meerdaalwoud zou lopen.

Dit unieke natuurgebied, reeds geschonden door de aanleg van de E5, zou dus opnieuw ernstig te lijden krijgen alhoewel het als landschap beschermd is (KB 13 september 1971).

Mogen wij van de geachte Minister vernemen of hij thans reeds besloten heeft dat dit beschermd landschap onder geen beding opnieuw mag afgetakeld worden ?

Antwoord

In antwoord op zijn parlementaire vraag nr. 72 heb ik de eer het geachte lid mee te delen dat tot op heden geen beslissingen inzake ruimtelijke ordening genomen zijn over mogelijke trajecten voor een snelspoor door Heverleebos/Meerdaalwoud.

De bijzondere beschermingsmaatregelen als landschap vallen niet onder mijn bevoegdheid.

Vraag nr. 77
van 28 maart 1986
van de heer L. VANVELTHOVEN

Dienst „Bosbeheer” — Maatregelen tegen onderbezetting personeelskader

Het personeelskader van het „Bosbeheer” is nog altijd niet aangepast aan de huidige behoeften en beschikt op verre na niet over voldoende personeel om zijn taak naar behoren te vervullen.

Het uitblijven van een aanpassing van het kader zal de kwaliteit van het bosbeheer onvermijdelijk ernstig schaden.

Graag vernam ik van de Gemeenschapsminister:

1. of hij op de hoogte is van de hogervermelde noodzaak het personeelskader aan te passen?
2. Wanneer deze aanpassing zal geschieden?

Antwoord

Ik heb de eer de aandacht van het geachte lid te vestigen op het feit dat het „Bosbeheer” behoort tot de bevoegdheden van mijn achtbare collega, de heer Jan Lenssens, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Leefmilieu.

Vraag nr. 78
van 3 april 1986
van de heer Y. OTTENBOURGH

Gewestplannen — Wijzigingen

Kan de Minister me onderstaande gegevens meedelen nopens de diverse gewestplannen?

Per gewestplan :

1. datum van definitieve goedkeuring;
2. datum, plaats en oppervlakte van de aangebrachte wijzigingen ;
3. aard van de wijzigingen: van de ene bestemming naar welke andere.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid volgende gegevens mede te delen.

1. Data van definitieve vaststelling van de gewestplannen

Veurne-Westkust	6.12.76
Oostende-Middenkust	26.01.77
Brugge-Oostkust	7.04.77
Diksmuide-Torhout	5.02.79
Ieper-Poperinge	14.08.79
Roeselare-Tielt	17.12.79
Kortrijk	4.11.77
Gentse Kanaalzone	14.09.77
Eeklo-Aalter	24.03.78
Dendermonde	7.11.78
Oudenaarde	24.02.77
Aalst-Ninove-Geraardsbergen-Zottegem	30.05.78
St.-Niklaas	7.11.78
Antwerpen	3.10.79
Mechelen	5.08.76
Turnhout	30.09.77
Herentals-Mol	28.07.78
Neerpelt-Bree	22.03.78
Hasselt-Genk	3.04.79
Limburgse-Maaskant	1.09.80
St.-Truiden-Tongeren	5.04.77
Aarschot-Diest	7.11.78
Leuven	7.04.77
Tienen-Landen	24.03.78
Halle-Vilvoorde-Asse	7.03.77

2. Aangebrachte gedeeltelijke wijzigingen :

Antwerpen: 20.7.1983 wijziging van de aanvullende stedenbouwkundige voorschriften

Turnhout : 4.7.1984 Hoogstraten (Meer) met een oppervlakte van 162,5 ha.

Limburgse Maaskant : 15.12.198 1 intrekking van het aanvullend stedenbouwkundig voorschrift en omzetting naar „ ontginningsgebied”

3. Antwerpen: zie punt 2

Turnhout : omvorming van landschappelijk waardevol agrarisch gebied, bosgebied en natuurgebied naar industrieterrein agrarisch gebied, verblijfsrecreatiegebied en natuurgebied en van ambachtelijk gebied naar agrarisch gebied.

Limburgse Maaskant: zie punt 2.

P. DEPRez
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN EXTERNE
BETREKKINGEN

Vraag nr. 8
van 24 januari 1986
van de heer A. DE BEUL

Wachtbekken op de Dijle — Landschapsecologische studie door UIA

Op mijn vraag nr. 1 van 16 december 1985 met betrekking tot het wachtbekken van de Dijle antwoordde u dat de landschapsecologische studie, uitgevoerd door de UIA beëindigd noch aanvaard is.

Gaarne vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Wanneer werd de opdracht van deze studie gegeven? Binnen welke termijn moest deze studie uitgevoerd zijn?
2. Welke fasering was in deze studie voorzien? Wat was de preciese opdracht van deze landschapsecologische studie?
3. Welke tussentijdse rapporten werden reeds ingediend?
4. Hoe komt het dat de Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Ontwikkeling op de vraag van de heer De Mol — vraag nr. 87 van 13 februari 1985 — antwoordde: „de studie maakt thans het voorwerp uit van een eerste onderzoek door mijn diensten. Er worden inderdaad door de opdrachthouder ecologische bezwaren geopperd”? Meent u niet dat de studie reeds voltooid was, maar enkel nog niet aanvaard was?
5. Wat moet volgens het oorspronkelijke contract nog bestudeerd en afgewerkt worden?
6. Hoeveel werd reeds betaald aan de UIA? Hoeveel moet nog betaald worden en wanneer voorziet u deze betaling?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid de volgende inlichtingen te verstrekken.

1. De studie, waarvan het landschapsecologisch onderzoek in de Dijlevaai een onderdeel vormt, startte op 1 maart 1983, en loopt ten einde OP 28 februari 1986.
2. De studieperiode is ingedeeld in zesmaandelijke perioden.

Samengevat heeft de studie betrekking op de inventarisatie van landschapsecologisch belangrijke

opgaande vegetatie, de ecotopenkartering, het opmaken van kwetsbaarheidskaarten, het verstrekken van adviezen inzake landinrichting, rekening houdend met de relatieve waarde en de kwetsbaarheid van de gekarteerde ecotopen en een adviserende begeleiding bij het opstellen van de ontwerpen. De te bestuderen waterlopen zijn: het Schijn, de Mark, de Vliet, de Molnete, de Bollaak, de Grote Nete (opwaarts Meerhout), de Dijle, de Voer, de IJse en de Laan.

3. Tot hiertoe werden vijf vorderingsverslagen ingediend.
4. Zoals blijkt uit het voorafgaande is er geen reden om de geloofwaardigheid van mijn geachte voorganger in twijfel te trekken, aangezien het laatste verslag van de opdrachthouder mij uiteraard nog niet is medegedeeld.
5. De opdrachthouder dient het eindverslag nog in te leveren.
6. Tot nu toe werd reeds 8.910.912 F ter uitbetaling voorgesteld. Hiervan is reeds 7.354.020 F effectief uitbetaald; het verschil is thans in behandeling. De verschuldigde vergoeding voor de laatste studieperiode wordt geraamd op 2.100.000 F en zal uitbetaald worden na ontvangst en aanvaarding van het eindverslag.

Vraag nr. 19
van 3 april 1986
van de heer G. BEERDEN

Ruilverkavelingen — Subsidiëring EOGFL

Graag vernam ik een antwoord op de volgende vragen.

1. Voor hoeveel dossiers en voor welke som werd per jaar, sinds 1980, subsidiëring aangevraagd aan het EOGFL, bestemd voor ruilverkavelingen?
2. Voor welke dossiers en voor welke som werd deze toelage toegestaan, resp. reeds uitgekeerd?
3. Welke dossiers werden afgewezen en om welke reden?
4. Zijn er dossiers van ruilverkavelingen waarvoor geen steun aan de EEG werd gevraagd? En zo ja, over welke gaat het en waarom werd dit niet gevraagd?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid de volgende gegevens mede te delen.

1. Nihil
2. Nihil
3. Nihil
1. Er werd voor geen enkel dossier steun gevraagd aan de EOGFL. De richtlijn 159/EEG, welke trouwens ondertussen is afgeschaft, voorzag geen rechtstreekse steunverlening aan de ruilverkavelingscomités.

Deze richtlijn voorzag wel dat de Lidstaten hun tussenkomst in de uitvoering van sommige werken konden verhogen indien aan de voorwaarden van de richtlijn was voldaan. Na de beëindiging van de ruilverkaveling kunnen de lidstaten vervolgens een gedeelte van hun tussenkomst in de ruilverkavelingswerken recupereren bij het EOGFL, rekening houdend met de voorwaarden en beperkingen van de richtlijn.

Daar de Dienst Landbouw van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap slechts over één ambtenaar van niveau 1 beschikt voor alles wat betreft de ruilverkaveling, was het tot nu toe materieel onmogelijk recuperatiedossiers op te maken.

P. DEWAELE
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 100
van 6 maart 1986
van de heer J. CAUDRON

Aanleg wielervedbaan — Overleg met KBWB

In verband met de eventuele aanleg van een wielervedbaan zou ik van de geachte Minister een antwoord willen vernemen op de volgende vragen.

1. Zijn er reeds contacten gelegd of overeenkomsten gesloten met de steden Gent, Ronse of Moeskroen?
2. Is er reeds een overeenkomst met de Koninklijke Belgische Wielervedbond (KBWB)?
3. Zal de Gemeenschapsminister als voorwaarde tot samenwerking de splitsing eisen van de KBWB zoals voorzien in het decreet?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid volgende gegevens mededelen.

1. Er zijn enkel contacten gelegd met de stad Gent.
2. Is er reeds een overeenkomst met de Koninklijke Belgische Wielervedbond? Neen.
3. De vraag naar de Gemeenschapsminister van Cultuur toe is een verzoek tot subsidiëring van de desbetreffende infrastructuur. De werking ervan, al of niet op basis van samenwerking valt niet onder mijn bevoegdheid.

Vraag nr. 101
van 6 maart 1986
van de heer A. LARIDON

Confrontatie-uitzending „ De politieke roeping van de Kerk ” van 2 maart 1986 — Miskennen objectiviteit

Op zondag 2 maart 1986 werd een uitzending van „Confrontatie” gewijd aan het thema . . . De politieke roeping van de Kerk”.

Is het in overeenstemming te brengen met de waarborgen van objectiviteit waartoe de BRT gehouden is dat :

- dit debat een gesprek werd van genodigden die op een eenzijdige wijze het thema van de politieke roeping van de kerk behandelden;
- ze met een zichtbare zelfingenomenheid het monopolie van de kerk opeisten voor de machtswisselingen op de Filipijnen en Haïti;
- deze uitspraken op geen enkele wijze gerelativeerd werd door de moderator die in dit debat eerder fungeerde als aanbrenner ;
- deze uitzending uitgroeide tot een uurtje gratis propaganda van de eigen kapel?

Antwoord

In antwoord op de vraag van het geachte lid kan ik hem het volgende meedelen.

De Confrontatie-uitzending met als thema „De politieke roeping van de Kerk?” was naar het oordeel van de samenstellers niet eenzijdig. De deelnemers aan het gesprek vertegenwoordigden verschillende strekkingen binnen de Kerk en hun diverse standpunten zijn als dusdanig naar voor gekomen.

De programmaverantwoordelijken wijzen erop dat de gesprekspartners op geen enkel moment het monopolie van de Kerk voor de machtswisseling op de Filipijnen en Haïti hebben opgeëist.

Vermits het thema in eerste instantie een interne gelegenheid van de Kerk betrof, heeft de betrokken hiërarchie het niet aangewezen geacht buitenstaanders bij het debat te betrekken.

Persoonlijk had ik ook liever gezien dat er meer plaats werd ingeruimd voor andersluidende en tegenstrijdige visies van bijvoorbeeld protestantse en vrijzinnige geïnteresseerden. Overigens is de Amsterdamse professor Kuitert („Alles is politiek, maar politiek is niet alles”) vruchteloos om medewerking verzocht. Met zijn aanwezigheid in het panel zou de discussie zeker veel genuanceerder en des te interessanter zijn verlopen.

Vraag nr. 106
van 10 maart 1986
van de heer W. DESAEYERE

Niet-commerciële reclame — Criteria, kostprijs, opbrengst en aanwending

Gedurende enkele jaren hebben wij aan de BRT niet-commerciële reclameberichten.

1. Welke criteria worden door de BRT gehanteerd voor het uitzenden van zulk een boodschap? (dit zowel wat betreft vorm, inhoud en bron)?
2. Hoeveel bedraagt de kostprijs van zulk een reclamebericht op de BRT?
3. Is deze prijs in functie van het moment van uitzenden?
4. De financiële middelen die als gevolg van deze reclame ontstaan hoeveel bedroegen die in 85?
5. Waarvoor wordt dit bedrag gebruikt?

Antwoord

In antwoord op de vragen van het geachte lid, kan ik hem volgende gegevens verstrekken.

1. Elke aanvraag wordt afzonderlijk onderzocht.

Als algemene norm geldt de niet-commerciële aard van de voorgestelde reclamespot. Daarbij wordt er vooral op toegezien dat hij geen duidelijke of verdoken handelsreclame bevat, waarvan de uitzending wettelijk verboden is.

Voor de definitie van handelsreclame houdt de Omroep zich aan de bepaling die de Raad van State herhaaldelijk heeft geformuleerd (23.6.1960-7.7.1972-17.6.1983-4.2.1985) namelijk : „elke uitzending met als onderwerp het aanprijzen van produkten en diensten van natuurlijke of rechtspersonen die een winstgevende activiteit uitoefenen en met als doel de particuliere belangen van die personen te dienen.” Het verstrekken van onpartijdige informatie over een tak van de economie of zelfs over een welbepaalde onderneming is volgens de Raad van State geoorloofd indien een dergelijke uitzending een artistiek of opvoedend doel heeft of een algemeen belang nastreeft.

- 2-3. De contractprijs van een niet-commerciële reclamespot varieert naargelang van het tijdstip, waarop hij wordt uitgezonden en van het kijkcijfer dat gemiddeld op dat ogenblik wordt bereikt.

Een spot van 30 seconden, uitgezonden net vóór het eerste journaal kost 242.640 fr.

4. In 1985 bracht de uitzending van niet-commerciële reclamespots nagenoeg 30 miljoen fr. op. Na aftrek van commissielonen, verschuldigd aan bemiddelende reclamebureaus, en van administratiekosten, rest een netto-opbrengst van ongeveer 25 miljoen fr.

5. De opbrengst wordt bij de algemene ontvangsten van de Omroep geboekt.

Vraag nr. 107
van 10 maart 1986
van de heer W. DESAEYERE

Reclamespot voor aardgas op de BRT-TV — Opportuniteit

Ondanks de tijdelijke en spectaculaire daling van de ruwe olieprijs is en blijft fossiele energie niet hernieuwbaar en schaars.

Met verbazing heb ik dan ook vastgesteld dat er op 27 februari 1986 op de Vlaamse televisie een reclame werd uitgezonden voor aardgas in het kader van niet-commerciële reclame.

Gaarne vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Hoe is zulk reclamebericht voor een energiebron te aanvaarden?

Reclameberichten voor energiebesparing daar kan ik inkomen, maar het propageren van energieverbruik is volkomen in strijd met vroegere gerechtvaardigde vragen aan de verbruikers om energie te sparen.

2. Op welke basis steunt men zich om energieproductie uit aardgas milieuvriendelijk te noemen?

Antwoord

In antwoord op de vraag van het geachte lid, kan ik de volgende gegevens verstrekken.

Bij de beoordeling van een voor uitzending aangeboden niet-commerciële reclamespot laat de BRT zich leiden door de wettelijke en reglementaire regels. Van zodra het voorgestelde dossier niet strijdig is met die normen, heeft de BRT geen grond om het verzoek van de hand te wijzen.

Uit de beoordeling van de reclamespot voor aardgas is gebleken dat dit laatste het geval was.

Mocht een gelijkaardige spot worden aangeboden, waarin bijvoorbeeld steenkool als energieproduct wordt aangeprezen, dan zou het verzoek evenmin zijn afgewezen.

Vraag nr. 108
van 10 maart 1986
van de heer A. DIEGENANT

Opleiding van jonge wielrenners — Stand van zaken

Er wordt mij meegedeeld dat als „opleider van jonge wielrenners” (besluit van de Vlaamse Executieve dd. 13 maart 1985 in uitvoering van het decreet dd. 5 maart 1985) fungeren, personen die noch houder zijn van het diploma van regent of licentiaat lichamelijke opvoeding, noch van een diploma, brevet of getuigschrift uitgereikt op grond van een programma goedgekeurd door de bevoegde Minister.

Mag ik de geachte Minister verzoeken mij een antwoord te geven op de volgende vragen.

1. Heeft de Minister reeds één of meer dergelijke programma's goedgekeurd?
2. Heeft de Minister, buiten het BLOSO, reeds één of meer organisaties erkend en zo ja, welke, om dit programma te geven?
3. Bestaat er een procedure tot erkenning of registratie van de „opleiders” en zo ja, welke?
4. Welke zijn de „opleiders” thans bekend' bij zijn Departement?
5. Is het mogelijk dat een persoon, niet in de voorwaarden om de wettelijke functie van „opleider” te vervullen toch opleiding (begeleiding - les geeft) geeft aan jongeren in de wielersport?

Het is duidelijk dat bij het tot stand komen van het decreet van 5 maart 1985 de Vlaamse Raad bij de toekomstige opleiders niet alleen sterke waarborgen op sporttechnisch maar vooral ook op pedagogisch vlak vooropstelde.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid de volgende gegevens mede te delen.

1. Goedgekeurde programma's
85/001 : vzw Vlaamse Wielerschool

2. Erkende organisaties

85/001: vzw Vlaamse Wielerschool
85/002 : vzw Wielerschool Sportcentrale
85/003 : vzw Olympia Wielerschool
85/004: vzw The Wheelies

3. Procedure tot erkenning van de opleiders

Voorwaarde: licentiaat of regent L.O. met nuttige ervaring.
Betrokkene zelf moet erkenning aanvragen (form. E.op), met toevoeging van kwalificatie- en ervaringsbewijzen.

4. Opleiders

a. 85/001: vzw Vlaamse Wielerschool

1. Jean Bunnens
2. Rudy Cleymans
3. Paul De Keyser
4. Iwan Foré
5. Alain Hermans
6. Luc Mercken
7. Jo Schreurs
8. Marc van Dessel

b. 85/002 : vzw Wielerschool Sportcentrale

1. Diane Aertgeerts

c. 851004: vzw The Wheelies

1. Luc Seynaeve

5. In principe niet. Gelet op het voldoende aantal kandidaturen kan het decreet van 5 maart 1985, na een eerste overgangsjaar, vanaf 1986 strikt worden geïnterpreteerd op het vlak van al de gestelde voorwaarden.

Vraag nr. 109
van 10 maart 1986
van de heer A. DIEGENANT

Landelijke sportbonden — Toepassing loonmatiging

Het koninklijk besluit nr. 985 (BS dd. 18 januari 1983) legt aan ondernemingen met minder dan 50 werknemers een specifieke bijdrage op in het raam van de aanwending van de loonmatiging ten bate van de tewerkstelling. Dit voor het jaar 1983.

Ook door uw Administratie (BLOSO) erkende landelijke sportverenigingen, die personeel tewerkstellen, vallen onder deze bepalingen en worden thans door de RSZ aangesproken voor hun bijdrage.

Onafgezien van de mogelijkheid die voor hen bestaat om vrijstelling van deze bijdrage aan te vragen, wou ik u vragen of, in het raam van het decreet van 2 maart 1977, deze specifieke bijdrage niet als een onderdeel van de totale loonlast moet gezien worden, loonlast die in aanmerking dient genomen voor het bepalen van de toelagen op personeel?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid de volgende gegevens mede te delen.

Wat de toepassing van de RSZ-bijdrage betreft in functie van de subsidiëring op basis van het decreet van 2 maart 1977, meer bepaald met betrekking tot de totale loonlast met inbegrip van de patronale lasten, baseert het BLOSO zich op de Berichten aan de werkgevers, gepubliceerd door de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid.

Deze berichten vermelden de loonmatiging bij toepassing van het KB nummer 985 en via procentuele afhouding RSZ voor het eerst met betrekking tot de bijdragen voor het eerste kwartaal 1985.

Op het ogenblik dat deze Berichten ons bereikten, waren de personeelstoelagen waarvoor de formulieren ons vóór 1 november van het jaar voordien werden toegestuurd, reeds berekend. Inderdaad, de betrokken werkgevers dienen hun RSZ pas na het beëindigen van het betrokken kwartaal te storten (april 1985). Uiteraard kon bij de uitbetaling van het saldo van de werkingstoelagen (juni 1985) een regularisatie ten voordele van de federaties overwogen worden, maar dergelijke regularisatie zou het tekort van 16 miljoen om aan de decretale normen uit te betalen, nog verhoogd hebben met als gevolg dat de subsidie op de verzekering (normaal 75%) zelfs niet voor 47% kon betoelaagd worden. Bovendien kan noch de RSZ, noch Openbaar Ambt, noch enig ander Bestuur dat personeelstoelage-dossiers behandelt ons een positief antwoord geven op de vraag of de loonmatiging als een volwaardige patronale bijdrage diende beschouwd te worden vanuit het oogpunt van overheidssubsidiëring.

Wat 1986 betreft heeft de RSZ ons in de loop van de maand januari mondeling medegedeeld dat de loonmatiging 1986 8% bedraagt. Bij de berekening van de weddetoelage 1986 hebben wij met deze loonmatiging rekening gehouden. Uiteraard zal de verhoging van de totale loonlast tot gevolg hebben dat het normale tekort op de globale werkingstoelage ingevolge de grotere groei van het inflatie-cijfer, nog eens extra verhoogt door de supplementaire subsidie van 8% op de patronale bijdrage.

Aldus zal de post verzekering in 1986 vermoedelijk slechts voor 25 à 30% kunnen uitbetaald worden.

Vraag nr. 114
van 12 maart 1986
van de heer A. DE BEUL

Dienst School en Museum — Activiteiten 1985

Graag kreeg ik van de Minister een overzicht van de activiteiten door de dienst School en Museum van de Administratie voor Kunst en Toerisme ingericht in de loop van het jaar 1985.

Antwoord

In antwoord op bovenvernoemde schriftelijke vraag over School en Museum kan ik het geachte lid mededelen dat ik de maandverslagen over het werkjaar 1985 rechtstreeks, gezien de omvang, aan zijn persoonlijk adres overmaak.

Vraag nr. 118
van 12 maart 1986
van de heer A. DE BEUL

Gevolgen van luchtverontreiniging op boeken — Preventieve maatregelen en wetenschappelijk onderzoek

Uit een onderzoek van TNO (Nederland) blijkt dat het „papiercultuurgoed” ernstig bedreigd wordt door de luchtverontreiniging.

Door de hoge zuurtegraad van houthoudend papier worden boeken en andere drukwerken zwaar aangetast. Vooral het drukwerk uit de negentiende eeuw bevindt zich in een rampzalige toestand.

Dit is vooral te wijten aan het feit dat men, in het midden van de 19de eeuw, bij de papierfabricage van lompen naar hout overschakelde. Vele waardevolle documenten verpulveren als het ware.

1. Is dit onderzoek van TNO u bekend? Bestaan er of voorziet u in Vlaanderen gelijkaardige onderzoeken?
2. Wat is de toestand van het historisch boekenbestand in Vlaanderen?
3. Welke concrete richtlijnen bestaan er voor archieven? In welke mate houden deze richtlijnen rekening met de luchtvervuiling?
4. Welke kwalitatieve controles worden er uitgeoefend op het archiefbestand?

Wat zijn daarvan de resultaten?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid de volgende gegevens mede te delen.

Een in Nederland door TNO uitgevoerd onderzoek wees uit dat boeken en drukwerken ernstig te lijden hebben van de luchtverontreiniging. Dit onderzoek greep plaats in de Koninklijke Bibliotheek van Den Haag. Dit gebouw is gelegen nabij een belangrijk kruispunt en via de air-conditioning bereikte verontreinigde lucht de boeken- en archiefzalen. Volgens deskundigen, die een aantasting door de zuurtegraad van vervuilde lucht niet betwisten, kan het probleem aldaar door een eenvoudige luchtfilter worden opgelost.

Nochtans is de toestand van het „papiercultuurgoed” uit de 19de eeuw verre van rooskleurig. Dit is niet alleen te wijten aan bovenvermelde luchtverontreiniging, papierkwaliteit en lichtinvloed, maar vooral aan temperatuurverschillen en gebrek aan een constante vochtigheidsgraad.

Om hieraan te verhelpen werden door het Koninklijk Instituut voor het Kunstpatrimonium te Brussel 2 personeelsleden aangeworven om het probleem van de papierbewaring in België te onderzoeken. Het is de bedoeling dat dit onderzoek over 3 jaar zou zijn verricht. Op dat moment zal de toestand van het historisch boekenbestand bekend zijn.

De archiefwet van 24 juni 1955 voorziet geen richtlijnen voor het opslaan van de archieven en de voornaamste opslagplaatsen van 19de eeuwse boeken en drukwerken hanteren als voornaamste voorzorgs-

aatregel de constante temperatuur — en vochtigheidsgraad. De in het buitenland geldende richtlijnen **innen** evenwel verkregen worden bij het Hoger Instituut voor Conservatie en Restauratie van het Boek Gent.

Vraag nr. 129
van 21 maart 1986
aan de heer J. ANSOMS

Werkloze toneelacteurs — Beleidsvisie en maatregelen

et theaterbeleid van de heer K. Poma, voorganger in de huidige Gemeenschapsminister van Cultuur, **id** bepaalde gevolgen op het vlak van de tewerkstelling in dit domein.

raag vernam ik van de Gemeenschapsminister hoeveel acteurs er in welke gezelschappen geheel of gedeeltelijk werkloos zijn geworden als gevolg van dit beleid.

ovendien vernam ik graag of de huidige Gemeenschapsminister dit beleid op dezelfde wijze zal verzetten.

Antwoord

antwoord op uw vraag betreffende de tewerkstelling van acteurs kan ik u mededelen dat voor het seizoen 80/81 — 448, 81/82 — 494, 82/83 — 510, 83/84 — 500, 84/85 — 532 acteurs rechtstreeks en/of onrechtstreeks gesubsidieerd werden. De mobiliteit van de acteurs (b.v. via tijdelijke gastoptredens) maakt het mogelijk een vast beeld per gezelschap te maken.

orts ben ik de overtuiging toegedaan dat theaterbeleid geen personeelsbeleid kan en mag betekenen. **ochtans** voorzie ik de concrete uitwerking van alle staande mogelijkheden jonge acteurs daadwerkelijk kansen te bieden aansluiting te zoeken bij de staande gezelschappen. Wat de officiële, gesubsidieerde gezelschappen betreft, dient gewezen te worden op de verantwoordelijkheid van de betrokken directies, die zich bij het samenstellen van hun actiestand moeten baseren op het artistiek waardevolle acteursaanbod.

Vraag nr. 136
van 28 maart 1986
aan de heer E. BEYSEN

T-televisie — Besteding inkomsten uit niet-commerciële publiciteit

naast inkomsten via sponsoring van de programma's, **int** de BRT-televisie ook ontvangsten uit de gezegde niet-commerciële publiciteit.

raag vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

Welke instellingen tot dusver in aanmerking kwamen voor de uitzending van een reclamespot?

De frequentie met dewelke deze instellingen hebben kunnen gebruik maken van de uitzending van een reclamespot.

3. Welke instellingen tot nog toe geweigerd werden een reclamespot uit te zenden en welke de motieven waren voor deze weigering.
4. Aan welke prijs de reclamespots worden uitgezonden?
5. a. Welke kortingen worden toegestaan?
 b. Aan wie worden deze kortingen toegestaan?
6. De inkomsten die de BRT in 1985 genoot, ingevolge de uitzending van de gezegde niet-commerciële publiciteit, opgedeeld per maand.

Antwoord

Het geachte lid vindt hieronder de gevraagde informatie.

1. Openbare instellingen alsmede beroepsverenigingen en niet-commerciële organisaties kunnen in aanmerking komen voor de uitzending van een dergelijke spot.
2. De frequentie van de uitzendingen hangt af van het ter beschikking gesteld krediet.
3. Organisaties, verenigingen en instellingen, die handelsreclame wensen te voeren, werden afgewezen.
4. De prijs is afhankelijk van dag en uur van uitzending, de kijkdichtheid en de lengte van de spot. Als regel geldt: 180 fr. per 1.000 kijkers voor een tv-spot van 30"; 60 fr. per 1.000 luisteraars voor een radiospot van 30".
5. Er worden geen kortingen toegestaan.
6. De inkomsten uit niet-commerciële reclame in 1985 bedroegen 25 miljoen frank. De opdeling per maand is niet mogelijk, aangezien de meeste spots over meer dan één maand hebben gelopen.

Vraag nr. 138
van 28 maart 1986
aan de heer J. CAUDRON

BRT-berichtgeving — Onnauwkeurigheid in TV-journaal van 15 maart 1986

Tijdens het TV-journaal van zaterdag 15 maart jongstleden situeerde de nieuwslezer de IJzertoren te „Klemskerke" bij Diksmuide.

Ongetwijfeld hebben er zich ook te Klemskerke historische gebeurtenissen voorgedaan. Maar was er dan op de BRT-redactie niemand op de hoogte van het feit dat de IJzertoren een heel eind daarvandaan werd gebouwd, nl. te Kaaskerke?

Antwoord

In antwoord op de vraag van het geachte lid, kan ik hem de volgende gegevens mededelen, mij door de BRT verstrekt.

De tv-nieuwsuitzending van zaterdag 15 maart 1986 bevatte een verslag van de plechtigheid waarmee de dynamitering van de IJzertoren, 40 jaar geleden, werd herdacht. Daarin werd het gebeuren in Klemskerke in plaats van in Kaaskerke gesitueerd.

De reporter in kwestie kan er bezwaarlijk van verdacht worden niet precies te weten waar de IJzertoren staat. Hij heeft namelijk al verscheidene malen en tot eenieders voldoening verslag uitgebracht van de IJzerbedevaart. Men kan niet aannemen dat hij die prestaties leverde zonder de vereiste historisch-geografische kennis.

Het moet dus wel zo zijn dat zijn vergissing op een verspreking berust, die trouwens vanuit fonetisch oogpunt perfect verklaarbaar is.

Vraag nr. 151
van 17 april 1986
van de heer A. DE BEUL

Beleidsnota — Taalkundige kwaliteit

Over de beleidsnota van de Gemeenschapsminister schreef de taaltuinier van *De Standaard* (15.4.1986):

„Deze dertig bladzijden zijn geen taal, maar ontaal. U zult het me ten goede houden als ik u voor één keer niet met voorbeelden van taalnonsens verveel: het is onbegonnen werk om zout te leggen op de talloze taal- en stijlslakken. Verwacht niet, geachte lezers, dat ik daarop reageer met het bekende vaderis-niet-boos-maar-verdrietig-sentiment.

Ik vraag alleen of het te veel gevraagd is dat beleidsstukken vóór publikatie taalkundig worden nagezien. Ik vraag dat ter wille van „de bescherming en de luister van de Nederlandse taal“, waarop de Minister van Cultuur hoort toe te zien“.

Graag vernam ik het antwoord van de Gemeenschapsminister op deze pertinente vraag.

Antwoord

In antwoord op de door hem gestelde vraag, kan ik het geachte lid mededelen dat het niet gebruikelijk, noch wenselijk is, dat een Minister verantwoording verschaft nopens een in een dagblad geopperde kritiek, die ik overigens volledig voor rekening laat van de betrokken criticus.

Vraag nr. 153
van 17 april 1986
van de heer A. DE BEUL

Internationale Culturele Akkoorden — Nederlandstalige rechtsgeldige tekst

In de teksten van de door België ondertekende culturele akkoorden wordt meestal melding gemaakt van de originele rechtsgeldige tekst en van de taal of talen in welke deze tekst gesteld is.

Het valt op dat in bijna alle akkoorden een Franse tekst vermeld wordt. Voor verschillende akkoorden is er blijkbaar geen Nederlands origineel. Dit is o.m. het geval voor de akkoorden met Egypte (28 november 1949), Verenigd Koninkrijk (17 juni 1946), Griekenland (9 december 1954), Tsjechoslowakije (6 maart 1947) Portugal (30 juli 1955) en Turkije (29 december 1959).

Daarbij rijst de vraag of en in hoever de Vlaamse Cultuurgemeenschap aan haar trekken komt bij de uitvoering van akkoorden waarvan niet eens een rechtsgeldige Nederlandse tekst voorhanden is.

Welke stappen doet de Vlaamse Executieve om onverwijld een rechtsgeldige Nederlandse tekst van deze culturele akkoorden te laten vaststellen?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer P. Deprez, Gemeenschapsminister van Externe Betrekkingen.

Antwoord

Ik moge verwijzen naar het antwoord, gegeven door mijn collega, P. Deprez, Gemeenschapsminister van Externe Betrekkingen, tot wiens bevoegdheid, deze materie behoort.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 5)

J. P E D E
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN BINNEN-
LANDSE AANGELEGENHEDEN EN
RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 39
van 11 februari 1986
van de heer J. DEVOLDER

Bouwvergunning van een kantoor- en dienstgebouw gelegen aan de hoek Baron de Maerelaan aan de Zeedijk te Zeebrugge — Toepassing wet van 28 juli 1976

Op 9 december 1985 werd deze bouwvergunning geweigerd. Ik stel me echter de vraag of deze weigering niet in tegenspraak is met hetgeen in de Senaatscommissie, ter voorbereiding van de wet van 28 juli 1976 werd benadrukt.

In deze commissie werd gestemd dat de bezitter van een stedebouwkundig attest, gedurende een periode van één jaar na de uitreiking van dit attest over een „recht beschikt“ en dat hem volwaardige rechtszekerheid wordt geboden met betrekking tot de gegeven bestemming aangeduid in het attest.

Na afgifte van het attest kan de administratie binnen het jaar het attest slechts weigeren wanneer de bestemming inmiddels zou gewijzigd zijn door een plan van aanleg.

Voor de bovenvermelde bouwaanvraag was dit echter niet het geval.

Commentaren van rechtsgeleerden voorzien dat indien in de bouwaanvraag de voorwaarden van het stedebouwkundig attest worden nageleefd, de Overheid (de gemachtigde ambtenaar) haar vrije appreciatiebevoegdheid verliest om de vergunning te weigeren of om de voorwaarden te wijzigen binnen de voorziene tijdsperiode van een jaar na het afgeven van het stedebouwkundig attest. Graag had ik van de geachte Minister zijn houding ter zake gekend.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag van 11 februari 1986 betreffende de weigering van de bouwvergunning van een kantoor- en dienstgebouw gelegen aan de hoek Baron de Maerelaan — de Zeedijk te Zeebrugge, meer bepaald wat de rechtskracht van een stedenbouwkundig attest betreft, heb ik de eer het geachte lid mede te delen, dat art. 63 § 1, 5 van de gewijzigde wet op de stedenbouw bepaalt dat de zonder beperking in een stedenbouwkundig attest aangegeven bestemming en de opgelegde voorwaarden voor het perceel of perceelsgedeelte van kracht blijven gedurende een jaar te rekenen van de uitreiking van het attest.

Met die bepaling, die bij de wet van 28 juli 1976 in het geciteerde wetsartikel werd ingelast, heeft men de stedenbouwkundige attesten inderdaad een daadwerkelijke juridische waarde willen toekennen. Deze bedoeling kan men duidelijk afleiden uit de parlementaire voorbereiding van dit artikel. De wetgever heeft de houder van een stedenbouwkundig attest rechtszekerheid willen verlenen gedurende een jaar. Dit houdt tevens een waarschuwing in voor de administratie, de rechtskracht van het attest niet uit te hollen door het inschrijven van allerlei voorwaarden.

P. DEWAELE
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 18
van 9 januari 1986
van de heer M. DESUTTER

Vakantiebeurzen — Deelname CGT

Na een oproep tot deelname aan de twee mislukte vakantiebeurzen („Vakantie in eigen land” te Oostende en eenzelfde initiatief te Antwerpen) worden de plaatselijke diensten voor toerisme nu aangeschreven om deel te nemen aan de derde Flanders International Travel Fair te Sint-Niklaas.

Het Commissariaat-Generaal voor Toerisme neemt zelf niet deel als exposant aan deze beurs.

Graag vernam ik voor welke andere toeristische beurzen in Vlaanderen het CGT de stedelijke en provinciale diensten aanzet om aan dergelijke manifestaties deel te nemen en aan welke voorwaarden de organisatoren moeten voldoen om deze medewerking van het CGT te verkrijgen.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat mijn diensten inderdaad de 5 Vlaamse Toeristische Federaties contacteerden i.v.m. de derde Flanders International Travel Fair te St.-Niklaas.

Daar de afspraak is dat het VCGT zich bezighoudt met de buitenlandse beurzen en de Vlaamse Federaties met de binnenlandse, werd de documentatie, toegestuurd aan het VCGT, ter informatie doorgestuurd aan de Toeristische Federaties.

Wat dus door het VCGT werd gedaan, was het neutraal doorspelen van informatie. Er werd geen deelneming aanbevolen.

Voor het overige werd aan de Federaties geen documentatie van andere beurzen doorgestuurd.

De enige uitzondering is de vakbeurs B.T.F., jaarlijks in november, waar het VCGT de coördinatie van de stand „Visit Belgium” uitvoert, wat Vlaanderen betreft.

II. VRAGEN WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN (R.v.O. art. 65, 6)

L. WALTNIEL
VICE-VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN FINANCIËN
EN BEGROTING

Vraag nr. 8.
van 28 maart 1986
van de heer H. ADRIAENSSENS

Annuititeiten ten voordele OCMW — Laattijdige terugbetaling door Vlaamse Gemeenschap aan het Gemeentekrediet

In bijlage maak ik u een fotokopie over van een document van het Gemeentekrediet. Daarin worden de verschuldigde intresten weergegeven van een aantal leningen (staatsaandeel), door het plaatselijke OCMW opgenomen, bij het Gemeentekrediet. Normaliter worden deze intresten op de rekening-courant van het OCMW gedebiteerd en onmiddellijk gecrediteerd lastens de subsidiërende overheid. Alleen de nationale sector is zijn verplichtingen nagekomen.

Uit voornoemd document blijkt dat het Gemeentekrediet, voor betaling van annuïteiten (staatsaandeel) ten voordele van het OCMW, sinds 31 december 1985, 4.467.550 fr. dient te ontvangen van de Vlaamse Gemeenschap. Ondanks de tijdige verwittiging van het Gemeentekrediet heeft de Vlaamse Gemeenschap tot op heden (24 maart 1986) nagelaten de nodige fondsen ter beschikking te stellen van voormeld organisme, om haar contractueel aangegane verplichtingen na te komen.

Dat deze toestand erg nadelige financiële gevolgen heeft voor het OCMW en zeer bezwarend zal werken op de dienstjaarrekening 1985 en 1986 valt niet te ontkennen.

Ingevolge contacten met andere OCMW's uit het Vlaamse landsgedeelte blijkt dat het hier niet om een alleenstaand geval gaat. De Vlaamse Gemeenschap zou in deze context voor ongeveer ½ miljard in gebreke blijven.

Graag ontvingen wij van de geachte Minister een verklaring omtrent deze gang van zaken en de toezegging dat de hieruit voortspruitende intresten bijkomend aan de OCMW zullen terugbetaald worden.

Voorlopig antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat aan de Algemene Technische Diensten van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap gevraagd werd om ter zake de nodige gegevens te verzamelen.

Zodra ik ze ontvangen heb zal ik het geachte lid een definitief antwoord op zijn vraag kunnen geven.

R. STEYAERT
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN GEZIN EN
WELZIJNSZORG

Vraag nr. 14
van 11 maart 1986
van de heer L. VANHORENBEEK

Kindermishandeling op grond van geloofsovertuiging en -belijdenis — Maatregelen

Een niet onbelangrijk deel binnen de populatie van onze gastarbeiders belijdt een of ander geloof dat binnen onze Vlaamse Gemeenschap en tradities volstrekt vreemd was en thans nog door velen als dusdanig ervaren wordt.

Onze Grondwet waarborgt de vrijheid ter zake en het ligt dan ook voor de hand dat geloofs- en **godsdienst**-onderricht, binnen en buiten het gezin, door de uitvoerende macht niet alleen gewaarborgd maar ook begunstigd wordt.

Bepaalde geloofsbelevissen en/of -onderrichtingen blijken te evolueren in de praktijk tot, volgens onze wettelijke normen, onderdrukking en zelfs mishandeling van het — meestal uit de vreemde komend — individu. Daarvan zouden in het Brusselse en mogelijk in bepaalde Limburgse middens, kinderen het slachtoffer zijn. Binnen en buiten de school.

Kan de geachte Minister ons van dit fenomeen een evaluatieverslag ophangen?

Hoe wordt het kind hiertegen preventief beschermd?
 Hoe het gezin met kinderen?

Voorlopig antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat ik mijn diensten opdracht gegeven heb de **Jeugdbeschermingscomités** te bevragen over kindermishandeling op grond van geloofsovertuiging en -belijdenis.

Van zodra een nauwkeurig inzicht kan verworven worden in de gestelde problematiek en de preventieve maatregelen ter zake, zal ik u dit mededelen.

Vraag nr. 27
van 21 maart 1986
van de heer J. ANSOMS

Vormingsinitiatieven — Stand van zaken

Graag vernam ik van de Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Is zijn departement op een of andere wijze betrokken bij vormingsinitiatieven buiten de context van het schoolse onderwijs, die tot doel hebben bij te scholen of om te scholen in functie van de opleiding tot of van de betere uitoefening van een beroep?

2. Zo ja, dan bekwam ik graag de volgende inlichtingen.

Welke zijn deze vormingsinitiatieven?

Zijn ze eenmalig of worden ze georganiseerd binnen een bestaande structuur? Zo ja, welke structuur dan?

Welke is de betrokkenheid van zijn departement bij deze initiatieven (eigen organisatie, subsidiëring, regelgevende bevoegdheid . . .)?

Welke financiële middelen werden er door zijn departement aan deze initiatieven besteed in 1985?

3. Zijn er (nieuwe) initiatieven voorzien in 1986 of voor de daarop volgende jaren?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid, de heer L. Waltniel, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van Huisvesting, de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Leefmilieu, de heer J. Pede, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening, de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur.

Voorlopig antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat de omvangrijkheid van de te verstrekken informatie alsmede het inzamelen ervan mij niet toelaten binnen de gestelde termijn te antwoorden.

Zodra de gevraagde inlichtingen in mijn bezit zijn, zullen ze onmiddellijk aan het geachte lid medege-deeld worden.

P. AKKERMANS
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN
HUISVESTING

Vraag nr. 22
van 15 april 1986
van de heer N. DE BATSELIER

Arrondissement Dendermonde — Aantal sociale woningen en aantal aanvragen van kandidaat-huurders

In het arrondissement Dendermonde wordt vastgesteld dat het groeiend aantal kandidaat-huurders steeds langere wachtperiodes veroorzaakt, alvorens een sociale huurwoning kan worden toegekend.

In dit verband vernam ik graag van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Het aantal kandidaat-huurders, momenteel bij elk van de Gewestelijke Bouwmaatschappijen in het arrondissement Dendermonde ingeschreven.
2. Het aantal ontwerpen van woningen, klaar om aanbesteed te worden, per arrondissementele plaats met opgave van de geraamde kostprijs per project en vermoedelijke steun van realisatie.

Voorlopig antwoord

Ik heb de eer het geachte lid te melden dat ik onmiddellijk de nodige inlichtingen heb laten inwinnen bij de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting.

Zodra ik die ontvangen heb, zal ik hem onverwijld een definitief antwoord verstrekken.

J. LENSSENS
GEMEENSCHAP'S MINISTER VAN VOLKS-
GEZONDHEID EN LEEFMILIEU

Vraag nr. 171
van 14 april 1986
van de heer A. DENYS

Provinciale bijdragen Vlaamse waterzuiveringsmaatschappijen — Modaliteiten retrebutie-inning

De wet van 26 maart 1971 bepaalt dat de waterzuiveringsmaatschappijen hun geldmiddelen halen uit de bijdragen van de provincies en van de ondernemingen die aangesloten zijn op een openbare riool of op moerriool van de maatschappij (art. 14, 4°). Bovendien bepaalt art. 21, § 3 dat de bijdrage wordt vastgesteld naar rata van de verontreinigde belasting ervan. Tevens werd een vereenvoudigde methode van berekening opgesteld.

Met betrekking tot deze vereenvoudigde methode moet geconstateerd worden dat ondanks de vooropgestelde beperktheid in tijd, regelmatig verlengingen werden toegestaan (MB 15.02.74 en MB 16.12.81 en Besl. VE 22.12.82), de ultieme verlenging reikte tot 3 1.12.85 op basis van het Besl. VE van 25 april 1984.

Reeds eerder heb ik mijn twijfels uitgesproken over het kader en de modaliteiten van deze retributie-inning (VI. Raad — Beknopt Verslag 18.10.84).

Kan ik van de geachte Gemeenschapsminister respectievelijk voor WZK en VWZ de volgende inlichtingen vernemen.

1. Hoeveel aanslagformulieren aan de bedrijven in de verschillende jaren werden verstuurd?
2. Het aantal bezwaarschriften die door bedrijven in de verschillende jaren werden ingediend?
3. Het aantal bedrijven dat gevraagd heeft, na storting van de waarborgsom 35.000 BF, om een monstername door een erkend laboratorium?
4. Het aantal bedrijven dat een controleapparatuur en debietmeter opgelegd gekregen heeft?
5. Hoeveel van dergelijke dossiers nog in behandeling zijn bij de administratie uitgesplitst naar geviseerde bedrijfssectoren en naar respectievelijk grote ondernemingen en KMO's?
6. Hoeveel het saldo met verwijlinteressen bedraagt van de aan bedrijven terug te betalen bedragen?
7. De weerslag van dit terug te betalen saldo op de begroting van de respectieve watermaatschappijen?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 172
van 14 april 1986
van de heer A. DENYS

Remo-stortplaats te Houthalen en stortplaats te Tessenderlo — Maatregelen tegen grondwaterverontreiniging

Enige tijd terug werd een onderzoeksopdracht uitgevoerd en peilputten geboord om de mogelijke gevolgen van een eventuele grondwaterverontreiniging te kennen enerzijds rond de Remo-stortplaats te Houthalen en de stortplaats te Tessenderlo die gebruikt wordt door de Tessenderlo Chemie en de Limburgse Vinylmaatschappij.

Kan de Gemeenschapsminister voor de respectieve stortplaatsen de stand van zaken en de resultaten van het onderzoek mededelen?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 173
van 14 april 1986
van de heer J. GABRIELS

Illegaal industrieel stort te Tessenderlo — Controle en sanering

In de gemeente Tessenderlo bevindt zich een illegaal industrieel stort eigendom van een chemisch bedrijf aldaar. Het heeft een oppervlakte van 5 ha en bevat naast huishoudelijk afval, inerte materialen en industrieel afval. Er is ondermeer aangetoond dat er radioactief gips aanwezig is, en een recent onderzoek heeft uitgewezen dat er te veel kwik aanwezig zou zijn.

Graag had ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord vernomen op de volgende vragen.

1. Wie is de eigenaar van dit illegaal stort?
2. Sinds wanneer is dit stort in gebruik en wordt dit momenteel nog gebruikt?
3. Welke materialen werden hier gestort?
4. Welke vaststellingen zijn er gedaan t.o.v. milieu-gevaarlijke stoffen?
5. Welke maatregelen zijn er vooropgesteld t.a.v. de sanering van dit stort? Op welke termijn zal dit gebeuren en op welke wijze?

6. Is het juist dat OVAM ter plaatse grote concentraties kwik heeft vastgesteld?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 174
van 14 april 1986
van de heer J. GABRIELS

Pyrietstort te Tessenderlo — Sanering, kostprijs en controle

Ten gevolge van verbrandingsassen voor de zwavelzuurproductie is er in de gemeente Tessenderlo een pyrietstort aanwezig, waarin zich in de samenstelling van deze assen giftige stoffen bevinden.

Graag had ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord vernomen op de volgende vragen.

1. Sinds wanneer werd dit pyrietstort aangelegd? .
2. Welke maatregelen werden door de overheid genomen om dit stort te saneren? Door wie zal dit gesaneerd worden? Tegen welke kostprijs?
3. Op welke wijze wordt deze sanering doorgevoerd?
4. Op welke wijze wordt controle uitgeoefend op deze sanering?
5. Waar in het Vlaamse land bevinden zich ingevolge de productie van zwavelzuur nog dergelijke storten en worden deze eveneens gesaneerd?
6. Zijn er sinds het decreet op de afvalstoffen nog vergunningen afgegeven voor het storten van afvalstoffen ingevolge productie van zwavelzuurproductie? Zo ja, waar en met welke omvang?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 175
van 14 april 1986
van de heer J. GABRIELS

Radium 226-lozingen in de Laak — Maatregelen inzake exploitatie afvalwatercollector

Reeds in 1964 werd door het toenmalige Ministerie van Volksgezondheid vastgesteld dat twee chemische bedrijven in Tessenderlo radium 226 loosden in de Laak. Dit werd toen onaanvaardbaar genoemd maar ze duurt nog steeds voort anno 1986.

De oplossing t.a.v. de lozing in de Laak zou dus ondervangen worden door lozing in de zogenaamde afvalwatercollector voor industrieel afvalwater.

Graag had ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord vernomen op de volgende vragen.

1. Hoe is de huidige stand van zaken i.v.m. de afvalwatercollector langs het Albertkanaal? Op welke termijn zal deze in gebruik worden genomen? Is het juist dat deze zal overgedragen worden aan de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij? Zal de VWZ deze gaan exploiteren?
2. Is het juist dat een aantal buizen en met name vooral die buizen die werden uitgevoerd in staal aangetast zijn wat betreft hun beschermde wand? Hoe is de bruikbaarheid van deze buizen momenteel?
3. Is het juist dat de leidingen lopen door drie waterwingebieden te Olen, Herentals en Grobbendonk en dat uitgerekend de stalen buizen van de collector door dit gebied lopen? Welke gevolgen heeft dit eventueel voor het waterwingebied aldaar wanneer lekken ontstaan in dit gebied?
4. Op welke wijze zal men controle kunnen uitoefenen op de mogelijke lekken die ontstaan in het collectorsysteem? Hoe zal men dit kunnen doen door het feit dat de zgn. signalisatiekabel op een aantal onbekende plaatsen stuk is? Zullen hier herstellingen worden doorgevoerd? Zo ja, op welke termijn zullen deze herstellingen doorgevoerd worden?
5. Op welke wijze zal rekening gehouden worden met het dichtslibben van de collector? Hoe zal de collector uitgespoten kunnen worden met een afsluitsysteem dat niet functioneert? Er zijn geen wachtbekkens voorzien in het hele traject? Worden die alsnog uitgevoerd?
6. Hoe valt te verklaren dat de collector in de Schelde kan monden zonder enige zuivering? Welke maatregelen denkt men daar te nemen?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 176
van 14 april 1986
van de heer J. GABRIELS

X Collector voor industrieel afvalwater langs het Albertkanaal — Maatregelen tegen lekken

Volgens de verleende lozingsvergunning van de VWZ van 7 februari 1985 bevatten de lozingen grote hoeveelheden uiterst bedenkelijke stoffen.

Belangrijke vraag is op welke wijze zal bij eventuele lekken in de collector:

- a. deze lekken opgespoord worden;

- b. welke gevolgen zal dit hebben voor het drinkwater;
- c. hoe is te verklaren dat volgens het decreet gepubliceerd in het BS van 20 juli 1985 inzake bescherming van het grondwater en met name volgens de artikelen 2 en 2 het verboden is om bepaalde stoffen doorheen waterwingebieden te transporteren evenals over de aanleg van leidingen van meer dan 100 m?

Hoe kan de geachte Gemeenschapsminister in het kader van dit decreet dan wel toelating geven tot het ingebruik nemen van deze collector?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 177
van 14 april 1986
van de heer J. GABRIELS

Coördinerende werkgroep Tessenderlo en Ham — Resultaten

Door de overheid werd in 1979 een coördinerende werkgroep Tessenderlo opgericht die zou zorg dragen voor een oplossing van een aantal ontoelaatbare problemen in de chemiegemeenten Tessenderlo en Ham.

Inmiddels zijn wij 7 jaren verder en is aan het probleem van deze vervuilende chemische industrie weinig veranderd. Integendeel, het aantal problemen is toegenomen.

Graag had ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord vernomen op de volgende vragen.

1. Welke activiteiten werden tot op heden ondernomen door de coördinerende werkgroep Tessenderlo en Ham? Hoe is deze werkgroep samengesteld? Hoe vaak heeft deze werkgroep vergaderd?
2. Welke veranderingen zijn er in gunstige zin doorgevoerd in de beide gemeenten ingevolge voorstellen van deze werkgroep?

Mag ik daarbij een concrete opsomming van activiteiten?
3. Op welke termijn denkt de Gemeenschapsminister een volledige sanering door te voeren in verband met deze chemische bedrijven?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 178
van 14 april 1986
van de heer J. GABRIELS

Exploitatie slibbekkens in Ham en Tessenderlo — Toezicht OVAM

Zowel in Ham als Tessenderlo zijn er monostorten aangelegd voor het storten van slibresten van de calciumfosfaatproductie. Daarbij worden deze slibresten zodanig gestort dat zij een gevaar vormen of reeds zijn voor het grondwater omdat zij gestort worden op een doorlaatbare laag. Twee slibbekkens zijn vol en een kleiner proefbekken zal onder toezicht van OVAM in gebruik worden genomen.

Graag had ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord vernomen op de volgende vragen.

1. Is het juist dat twee slibbekkens op zodanige wijze zijn in gebruik genomen dat er geen ondoorlaatbare bodemlaag aanwezig is waardoor een vervuiling van de grondwaterlaag acuut is?
2. Hoe valt te verklaren dat deze slibbekkens op dergelijke wijze in gebruik werden genomen?
3. Mag ik van de Gemeenschapsminister vernemen op welke wijze het nieuwe slibbekken in gebruik werd genomen onder toezicht van OVAM? Op welke wijze wordt daarbij rekening gehouden met het vermijden van nadelige invloed op de grondwaterlaag en het leefmilieu in het algemeen?
4. Waar elders in het Vlaamse land zijn er nog dergelijke slibbekkens en welke voorwaarden zijn aldaar opgelegd voor het leefmilieu?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 179
van 14 april 1986
van de heer J. GABRIELS

Chemische afvalwaterlozingen in Laak en Winterbeek — Maatregelen en kostprijs watercollector

De waterverontreiniging in Tessenderlo en Ham is dramatisch ingevolge de niet voorgezuiverde lozing en van de chemische bedrijven aldaar. De afvalstroom bevat zowel organische als anorganische componenten. Daarbij wordt zowel in de Grote Beek, die via de Laak in de Nete komt als in de Winterbeek geloosd. De Grote Beek is biologisch dood en de Winterbeek is acuut toxisch.

Daarbij wil men door middel van de bekende smeerpijp dit probleem ondervangen, en verplaatsen naar de Schelde.

Graag had ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord vernomen op de volgende vragen.

1. Op basis van welke vergunningen mogen de bedrijven die in de chemische sector actief zijn lozen in de Laak als in de Winterbeek?
2. Is het juist dat door het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie in 1979 een onderzoek werd verricht en daarin reeds onruststellende resultaten naar voren werden gebracht? Mag ik een inzage van dit onderzoek? Zijn er sinds 1979 nog meerdere onderzoeken gebeurd door instellingen als Lisec, SCK en IHE bij deze bedrijven en wat zijn hiervan de resultaten?
3. Op welke wijze denkt de Gemeenschapsminister een einde te stellen aan deze situatie?
4. Is het juist dat de collector voor industrieel afvalwater als alternatief zal gebruikt worden voor het lozen van deze afvalwaters? Op welke wijze zullen de bedrijven bijdragen aan de exploitatie van deze collector?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 180
van 14 april 1986
van de heer J. GABRIELS

Watercollector langsheen Albertkanaal — Kostprijs en werking

Men heeft altijd beweerd dat de bedrijven de exploitatiekosten van de collector moeten betalen. De wet op de bescherming van de oppervlaktewateren van 26 maart 1971 regelt o.m. het aandeel van de industrie.

Graag had ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord vernomen op de volgende vragen.

1. Hoeveel bedroeg tot op heden de totale kostprijs van de afvalwatercollector langs het **Albertkanaal**? Mag ik daarbij een gedetailleerde opgave van de kosten? Welke werken werden nog bijkomend uitgevoerd om deze collector alsnog operationeel te maken?
2. Bestaat er reeds enig idee hoeveel de exploitatie van deze collector tot op heden heeft gekost? Hoeveel bedraagt de jaarlijkse afbetaling van deze collector aan kapitaal en intresten?
 Hoeveel personeelsleden zijn er tot op heden in dienst voor deze collector? Welke activiteiten worden dienaangaande tot op heden verricht? Hoeveel bedragen jaarlijks de bestede sommen aan de normale onderhoudswerkzaamheden?
3. Welke ramingen zijn tot op heden gemaakt voor de bijdrage van de bedrijven? Welke bedrijven zijn dit? Tegen welke prijs zullen zij dit doen?
4. Door wie en op welke wijze zullen de peilputten langs de collector gecontroleerd worden en tegen welke prijs zal dit gebeuren?

5. Zijn er bedrijven die als potentiële lozers in de collector zullen optreden thans bezig met waterzuiveringsstations in hun bedrijven? Zo ja, welke bedrijven zijn hiermee bezig en komt de overheid hierin tussen?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 181
van 15 april 1986
van de heer J. GABRIELS

X Overname van NMDW door Vlaamse Watermaatschappij — Financiële regeling

Onlangs werd op opvolging van de NMDW de Vlaamse Watermaatschappij opgericht.

In dit verband had ik graag van de Gemeenschapsminister een antwoord vernomen op de volgende vragen.

1. Op welke wijze werd een regeling getroffen in verband met de financiële consequenties van deze overdracht?
 Is er een volledige splitsing doorgevoerd van de lasten uit het verleden tussen de beide gewesten? Welke verdeelsleutel is dit?
2. Hoe is de samenstelling van de Raad van Bestuur, Raad van Commissaris, enz.?
3. Welke vergoedingen worden uitbetaald aan de leden van de Raad van Bestuur aan index 100? Welke reis- en verblijfvergoedingen worden uitbetaald?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

J. PEDE **GEMEENSCHAPS MINISTER VAN BINNEN-** **LANDSE AANGELEGENHEDEN EN** **RUIMTELIJKE ORDENING**

Vraag nr. 66
van 20 maart 1986
van mevrouw M. VOGELS

Bosgebied Zalfen-Malle — Betwistbare bouwvergunning en bouwvertreding

Op 11 december 1985 werd (ter correctie van een eerder toegekende vergunning op 17 juli 1985) aan een bosbedrijf met maatschappelijke zetel te Lier, een

bouwvergunning (1985/ 15 1-234.779 (I)/C) uitgereikt voor het bouwen van een exploitatiegebouw met toezichterswoning en dit op een perceel bosgebied, gelegen te Zalfen-Oostmalle, sectie C nr. 998.

Op basis van nagenoeg dezelfde plannen echter werd reeds tweemaal vóór 1985 een vergunning aangevraagd die respectievelijk op 17 december 1980 en 2 1 september 1983 werd geweigerd. Deze beide weigeringen steunden op een uitvoerig ongunstig advies van de gemachtigde ambtenaar, die zijn weigering steunde op :

- aanvrager is geen voldoende omvangrijk bosbedrijf; beantwoordt niet aan de minimumeis, nl. een oppervlakte van 150 ha zeer produktieve houtsoorten. De huidige eigendom van de aanvrager bedraagt 153 ha 49 a 85 ca, doch slechts een deel hiervan is bosgrond. Dit blijkt duidelijk uit de omschrijvingen vermeld op de aankoopakten van de verschillende percelen en uit het feit dat minstens 11 landbouwers landbouwgrond pachten op dit gebied. Wat overblijft aan bosgebied kan bezwaarlijk als zeer produktieve houtsoort worden omschreven ;
- de geplande woning kan niet als opzichterswoning aanzien worden. Het in hogergenoemde bouwtoelating vergunde exploitatiegebouw meet ongeveer 90 m², de zogenaamde toezichterswoning 285,75 m². Dit mag op zijn minst een wanverhouding genoemd worden.

Hogergenoemde bouwheer is nu begonnen met de uitvoering der werken met betrekking tot de constructies in kwestie. De bouwwerken werden echter aangevat op de plaats van de eerste bouwvergunning (1985/101 dd. 17 juli 1985), wat formeel in strijd is met het dwingend advies van de gemachtigde ambtenaar. Inderdaad, dit dwingend advies luidt : „ Gunstig onder de voorwaarde dat de bostoezichterswoning en het exploitatiegebouw dienen opgericht te worden in het bosgebied volgens het gewestplan Turnhout. De huidige inplanting voorzien in het landschappelijk waardevol agrarisch gebied is niet aanvaardbaar.” De bevoegde diensten van stedenbouw werden ingelicht over deze overtreding.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen.

1. Op welke grond werd aan hogervernoemde aanvrager op 11 december 1985 een bouwvergunning uitgereikt voor het oprichten van een exploitatiegebouw en bijbehorende toezichterswoning in het bosgebied Zalfen-Malle, niettegenstaande deze vergunning voordien tot tweemaal toe geweigerd was en de grond van zaak, t.t.z. noch de plannen van de aanvrager, noch zijn erkenningsvoorwaarden als bosbouwer essentieel gewijzigd zijn?
2. Wat is de stand van zaken met betrekking tot de bij de bevoegde ambtenaar ingediende klacht voor niet-naleving van de vergunningsvoorwaarden, zoals omschreven in de bouwvergunning (1985/151-234.779 (I)/C)?

Voorlopig antwoord

In antwoord op haar vraag van 20 maart 1986 heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat zodra de

nodige onderzoeken zullen beëindigd zijn haar onmiddellijk het definitief antwoord zal gegeven worden.

Vraag nr. 71
van 25 maart 1985
van de heer A. DE BEUL

Regionale Commissie van Advies — Hernieuwing en samenstelling

De regionale commissies van advies zijn dringend aan vernieuwing toe. Deze vernieuwing is niet alleen noodzakelijk omdat de mandaatperioden zijn overschreden — in de provincie Antwerpen is men reeds meer dan een half jaar niet meer wettelijk samengesteld — maar ook omdat op inhoudelijk vlak de opdracht moet gherdefinieerd worden.

Gaarne vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Is het probleem van de mandaatverstrijking in de regionale commissies van advies u bekend?
 Wanneer zal de noodzakelijke hersamenstelling gebeuren?
2. Hoeveel leden van de publieke en privé-sector, uitgesplitst per provincie, werden niet meer vervangen tijdens de laatste mandaatperiode?
3. Hoeveel leden hebben gedurende meer dan een jaar, de vergaderingen van de regionale commissie, uitgesplitst per provincie niet meer bijgewoond? Meent u niet dat een langdurige afwezigheid, automatisch de schrapping van dat lid en de vervanging door een ander lid moet inhouden?
4. De huidige samenstelling in openbare en privé-sector is het voorwerp geweest van heel wat kritiek. Belangenvermenging en ondeskundigheid zijn hierin de meest in het oog springend. Welke wijzigingen voorziet u in de samenstelling van deze commissies, opdat de deskundigheid bij de beoordeling van de dossiers zal gewaarborgd worden?
5. Bij de openbare sector werd een deel van de mandaten voorbehouden aan de politieke partijen. Welke verdeelsleutel zal gehandhaafd worden? Welke voorwaarden worden aan het politieke personeel gevraagd?
6. In het verleden was het zo dat de vertegenwoordigers van de politieke partijen moesten behoren tot het schepencollege, de Bestendige Deputatie of een mandaat hebben in het nationale parlement. Meent u niet dat ook gemeenteraadsleden moeten kunnen deel uitmaken van de regionale commissies?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag van 25 maart 1986 heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat het definitief antwoord zal gegeven worden zodra ik kan beschikken over de nodige gegevens.

Vraag nr. 74
van 28 maart 1986
van de heer L. VANHORENBEEK

Dijlevallei — Boomkappingen

In de Dijlevallei tussen de Dijlebrug in Korbeek-Dijle en het gehucht Ormendaal werden recent **boomkappingen** verricht aan de oeverbedding van de Dijle.

Mag ik van de geachte Minister vernemen:

1. of voor deze boomkappingen de nodige vergunningen werden gevraagd en verkregen;
2. wat er voor de herbeplanting werd bepaald?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag van 28 maart 1986 heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat de nodige informatie wordt ingewonnen. Zodra ik in het bezit zal zijn van deze gegevens zal ik niet nalaten de gestelde vraag te beantwoorden.

Vraag nr. 75
van 28 maart 1986
van de heer K. DILLEN

Natuurgebied — Wijziging van bestemming

Naar we vernemen zouden er concrete plannen bestaan om een stuk weiland en aangrenzend natuurgebied, met een oppervlakte van ongeveer 5 hectare aan de inrit Geel West van de snelweg **Antwerpen-Hasse**, een andere bestemming te geven.

Naar verluidt zou een buitenlandse groep het inzicht hebben hierop een motel te bouwen.

Zijn deze inlichtingen juist?

Zo ja, op welke gronden werd de toelating verleend en meent de Gemeenschapsminister niet dat de zoveelste vernietiging van een stuk reeds zo schaars geworden natuur, in strijd is met het algemeen Vlaams belang?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag van 28 maart 1986 heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat de nodige informatie wordt ingewonnen. Zodra ik in het bezit zal zijn van de gegevens zal ik niet nalaten de gestelde vraag te beantwoorden.

Vraag nr. 76
van 28 maart 1986
van mevrouw M. VOGELS

Modelbouwverordening boomkappingen — Stand van zaken

Begin 1985 werd door het kabinet van Ruimtelijke Ordening een modelbouwverordening met betrekking tot het kappen uitgewerkt en voorgesteld aan de ge-

meenten. Verschillende gemeenten zijn toen op de suggestie ingegaan en hebben deze bouwverordening in hun gemeente besproken, aangepast en goedgekeurd.

Nu blijkt dat één jaar na het kabinetsinitiatief nog steeds geen enkele bouwverordening door de Minister werd ondertekend, alhoewel de administratieve procedure voor de meeste aanvragen reeds lang afgerond is.

Kan de geachte Minister mij een antwoord verstrekken op de volgende vragen.

1. Hoeveel bouwverordeningen met betrekking tot het kappen werden er op dit moment ingediend door de gemeenten?
2. Waarom worden deze verordeningen niet behandeld of ondertekend door de geachte Minister?

Voorlopig antwoord

In antwoord op haar vraag van 28 maart 1986 heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat de nodige informatie wordt ingewonnen.

Zodra ik in het bezit zal zijn van de gevraagde gegevens zal ik niet nalaten de gestelde vraag te beantwoorden.

T. KELCHTERMANS
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN ONDER-
WIJS EN VORMING

Vraag nr. 18
van 3 april 1986
van de heer J. SAUWENS

Geschiedenisonderricht — Vlaamse Beweging

Als verantwoordelijke voor Vorming en Onderwijs binnen de Vlaamse Executieve is het één van uw prioriteiten om de geschiedenis van het Vlaamse volk, zijn wording tot zelfstandigheid aan de Vlamingen in het algemeen en de jonge Vlamingen in het bijzonder meer bekend te maken. In het bijzonder dient er aandacht te worden geschonken aan de Vlaamse Beweging als cultuurbeweging, als nationale beweging en als sociale beweging.

Mag ik van u vernemen welke initiatieven u reeds genomen heeft en binnenkort hopelijk zult nemen om naar de Vlaamse bevolking toe deze opties uit te dragen? Gaat u ermee akkoord dat het algemeen historisch bewustzijn van de geschiedenis van het eigen volk een belangrijke herdoop betekent naar de maatschappelijke situering van onze Gemeenschap in de hedendaagse tijd?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid, mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde na te gaan in welke mate reeds op dit ogenblik aan zijn vraag voldaan wordt in het onderwijs.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

P. DEPREZ
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN EXTERNE
BETREKKINGEN

Vraag nr. 23
 van 22 april 1986
 van de heer P. PEETERS

Polders en wateringen — Geheven geschot

Polders en wateringen kunnen, zo de voorziene begrotingsmiddelen ontoereikend zijn, een geschot, zijnde een polderbelasting, respectievelijk een belasting voor de wateringen heffen. Deze belasting kan gewoon of buitengewoon zijn.

Zou de geachte Minister per polder en per watering kunnen mededelen of al dan niet een geschot wordt geheven, en zo ja, hoeveel dan de belastingvoet bedraagt?

Voorlopig antwoord

Gelet op het gedetailleerd karakter van zijn talrijke vragen heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat het niet mogelijk is binnen de gestelde termijn te antwoorden. Aan mijn diensten werden de gewenste details opgevraagd.

Vraag nr. 24
 van 22 april 1986
 van de heer P. PEETERS

Polders en wateringen — Uitgevoerde werken in 1985

Zou de geachte Minister per polder en watering kunnen mededelen voor welk bedrag in 1985 werken werden uitgevoerd?

Voorlopig antwoord

Gelet op het gedetailleerd karakter van zijn talrijke vragen heb ik de eer het geacht lid mede te delen dat het niet mogelijk is binnen de gestelde termijn te antwoorden.

Aan mijn diensten werden de gewenste details opgevraagd.

Vraag nr. 25
 van 22 april 1986
 van de heer P. PEETERS

Polders en wateringen — Personeelsbezetting, oppervlakte en functies dijkgraaf en voorzitter

Zou de geachte Minister per polder en per watering het volgende kunnen mededelen :

1. De oppervlakte.
2. Het aantal personeelsleden in dienst.
3. Of de functie van dijkgraaf of voorzitter een erefunctie is die gratis wordt uitgeoefend, en zo dit niet het geval zou zijn, hoeveel de bezoldiging van de dijkgraaf bedraagt, alsook hoeveel de andere

bestuursleden eventueel als vergoeding (zitpenning?) ontvingen in 1985, alsook hoeveel de eventuele reis- en representatiekosten bedroegen?

Voorlopig antwoord

Gelet op het gedetailleerd karakter van zijn talrijke vragen heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat het niet mogelijk is binnen de gestelde termijn te antwoorden.

Aan mijn diensten werden de gewenste details opgevraagd.

P. DEWAELE
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 102
 van 6 maart 1986
 van de heer E. VANKEIRSBILCK

Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap — Tijdschriften

Door uw achtbare voorgangers werd, ter ondersteuning van bepaalde tijdschriften en publikaties, aan de administratie ieder jaar opdracht gegeven een welbepaald aantal abonnementen te onderschrijven ten behoeve van o.a. ambassades, consulaten, bibliotheken en andere instellingen zowel in binnen- en buitenland.

Mag ik de geachte Minister verzoeken mij volgende inlichtingen te willen bezorgen voor ieder van de hiernavermelde sectoren :

- Middenstandsopleiding
- Beroepsopleiding en Sociale Promotie van de werknemers
- Jeugdvorming
- Volksontwikkeling
- Openbaar Bibliotheekwerk
- Culturele Films
- Letteren en Dramatische Kunsten
- Muziek en Lyrische Kunsten
- Beeldende Kunst en Musea
- Toerisme
- Lichamelijke Opvoeding, Sport en Openluchtlevens.

1. De nauwkeurige opgave van de tijdschriften of publikaties waarvoor abonnementen werden onderschreven?
2. Het aantal abonnementen per tijdschrift of publikatie?
3. De opgave van het begrotingsjaar, de sectie en het artikel waarop de vermelde abonnementen werden aangerekend?
4. Deze drie gegevens telkens voor de jaren 1981-1983-1985?

Voorlopig antwoord

Met betrekking tot de vraag welke tijdschriften en publikaties voor hoeveel abonnementen werden ingeschreven in welke sectie en op welk artikel voor de

begrotingsjaren 1981-1983-1985, kan ik u mededelen dat de gegevens voor het antwoord werden opgevraagd bij mijn administratie.

Van zodra ik over deze gegevens beschik, zal ik u via de normale weg van vragen en antwoorden, de gevraagde informatie verstrekken.

III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 65, 5)

J. LENSSENS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN VOLKS-
GEZONDHEID EN LEEFMILIEU

Vraag nr. 31
van 13 januari 1986
van de heer L. VANVELTHOVEN

TiO₂-productie door Bayer en NL-Chemicals — Dumpingsvergunning

Gezien de 2 Belgische TiO₂-bedrijven, Bayer en NL-Chemicals, een periode van minstens anderhalf jaar nodig hebben om een recyclage-eenheid in de TiO₂-productie op te bouwen en te operationaliseren.

Gezien het feit dat het afvaldecreet van 2 juli 1981, artikel 8 en ander het mogelijk maakt om in te grijpen in het productie-proces van afvalstoffen (meer bepaald de kans biedt om de productie van afvalstoffen te verbieden, te verhinderen, eventueel door het inschakelen van andere productieprocessen en/of over te gaan tot recyclage).

Gezien het feit dat in het „Ontwerp Afvalstoffen” men als doelstelling van het afvalbeleid vooropstelt:

1. het ontstaan van afval voorkomen;
2. het concretiseren van een recyclagebeleid ten aanzien van de afvalstromen, rijst de vraag of het niet nodig is:
 1. dat de geachte Minister zijn reeds bij Staatssecretaris Aerts via de Vlaamse Executieve uitgebrachte positief advies met betrekking tot het afgeven van de dumpingsvergunning alsnog herziet door in de vergunning de inlassing te eisen van de verplichting het ontstaan van TiO₂-afval te voorkomen door middel van het recycleren van de TiO₂-afvalstromen binnen de bedrijven, uiterlijk tegen 1 januari 1989, zodat het duidelijk wordt dat er vanaf 1 januari 1989 geen dumpingsvergunning meer kan afgegeven worden. Dit houdt dus in dat de bedrijven nu reeds met het nodige investeringsprogramma dienen te starten.
 2. Dat de geachte Minister via executievebesluiten de hogervermelde verplichting oplegt aan de bedrijven Bayer en NL-Chemicals, conform de bepalingen van het afvaldecreet van 2 juli 1981, artikel 8 en andere.

Aangezien :

1. de bedrijven op volle capaciteit produceren;

2. de bedrijven over het nodige kapitaal beschikken om de investeringen te doen. Voor Bayer-Antwerpen NV bijvoorbeeld steeg de omzet in 1984 met 21% tot 20,3 miljard frank en wordt een evenaring van de resultaten verwacht voor dit jaar (De Standaard 8 mei 1985);

3. het argument van een gevaar voor de tewerkstelling helemaal ongegrond is. Milieuvriendelijke investeringen zijn hier ook werkgevend en het blijven dumpen zal op termijn heel wat arbeidsplaatsen teniet doen in de sector van de visserij en het toerisme,

vernam ik graag welke mening de geachte Minister is toegeedaan.

Vraag nr. 32
van 13 januari 1986
van de heer L. VANVELTHOVEN

Productie gevaarlijke stoffen — Toepassing artikelen 8 en 9 van het afvalstoffendecreet

De mogelijkheden die in het afvalstoffendecreet worden gehouden om de productie van sommige (gevaarlijke) stoffen te verhinderen worden tot op heden ongebruikt gelaten.

De politieke wil om de bewuste artikelen 8 en 9 van het afvalstoffendecreet uit te voeren is blijkbaar afwezig.

Het gebrek aan initiatieven om inzake deze materie tot supra-nationale oplossingen te komen, wijst eveneens op de enorme economische belangen, die hierin een rol spelen.

Graag vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Welke preciese maatregelen de Minister inzake voorkomingsbeleid tot op heden heeft genomen en welke resultaten hiervan het gevolg waren?
2. Welke preciese maatregelen thans op stapel staan?
3. Of de artikelen 8 en 9 van het afvalstoffendecreet ongebruikt zullen blijven? Om welke redenen?

Vraag nr. 57
van 15 januari 1986
van de heer L. VANVELTHOVEN

Preventie inzake afvalstoffen — Toepassing artikelen 8 en 9 van het afvalstoffendecreet

De mogelijkheden die in het afvalstoffendecreet worden geboden om de productie van sommige (gevaarlijke) stoffen te verhinderen worden tot op heden ongebruikt gelaten.

De politieke wil om de bewuste artikelen 8 en 9 van het afvalstoffendecreet uit te voeren is blijkbaar afwezig?

Het gebrek aan initiatieven om inzake deze materie tot supra-nationale oplossingen te komen, wijst even-

eens op de enorme economische belangen, die hierin een rol spelen.

Gaarne vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Welke preciese maatregelen inzake voorkomingsbeleid de Minister tot op heden heeft genomen en welke resultaten hiervan het gevolg waren.
2. Welke preciese maatregelen thans op stapel staan.
3. Zullen de artikelen 8 en 9 van het afvalstoffendecreet ongebruikt blijven. Om welke redenen?

Vraag nr. 63
van 16 januari 1986
van de heer L. VANVELTHOVEN

Bodemverontreiniging zinkfabrieken te Lommel — Sanering

Naar aanleiding van de bodemverontreiniging door zware metalen, tengevolge van de zinkproductie in Limburg, is het aangewezen dat de voormalige vestingsplaats in Lommel wordt onderzocht op de aanwezigheid van zware metalen.

Voor bovenvermeld gebied bekwam ik graag een antwoord op de volgende vragen.

1. Wat is de graad van bodemverontreiniging?
2. De ter zake reeds getroffen en nog te voorziene maatregelen?
3. De kosten aan deze maatregelen verbonden?
4. In welke mate het principe „de vervuiler betaalt” zal worden toegepast?

Vraag nr. 100
van 31 januari 1986
van de heer N. DE BATSELIER

Lebbeke — Vergunningsaanvraag exploitatie schroot- en autowrakkenopslagplaats

Ondanks het feit dat deze opslagplaats volgens het KB van 7 november 1978 houdende vaststelling van het gewestplan Dendermonde deelkaart 22/5 Lebbeke, gelegen is in agrarisch gebied, bracht de OVAM een gunstig advies uit bij de Gouverneur van de Provincie Oost-Vlaanderen.

Gaarne kreeg ik van de Minister omstandig antwoord op de volgende vragen.

1. Krachtens art. 44 van de wet van 29 maart 1962 op de Ruimtelijke Ordening en de Stedebouw, is voor de opslag van schroot een bouwvergunning vereist.
Beschikt de betrokken pvba over dergelijke vergunning?
2. Dient de OVAM — bij haar adviesverlening — geen rekening te houden met andere ter zake geldende wetgeving — in casu: met de bestemming van het gewestplan, zijnde agrarisch gebied?

3. Werd een onderzoek verricht naar de staat van de ondergrond van de opslagplaats? En zo ja, welke zijn de resultaten ervan?
4. Hoeveel vergunde schroot- en autowrakkenopslagplaatsen zijn er momenteel in Dendermonde en omstreken?

T. KELCHTERMANS
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 7
van 15 januari 1986
van de heer O. MEYNTJENS

Veiligheid op school — Evacuatieplannen en -oefeningen

De wetgever voorziet voor de bedrijven verschillende verplichtingen om de veiligheid van de werknemers te garanderen.

Grote bedrijven dienen jaarlijks brand- en evacuatieoefeningen te organiseren en moeten tevens beschikken over gespecialiseerd personeel om de noodzakelijke geneeskundige verzorging te kunnen toedienen.

Op scholen is het gevaar voor brand en ongevallen eveneens niet te onderschatten. Bovendien dient er rekening mee gehouden te worden dat kinderen in een ongewone en gevaarlijke situatie gemakkelijk paniekreacties vertonen.

Gaarne vernam ik een antwoord op de volgende vragen.

1. Beschikt elke school over een personeelslid met een EHBO-opleiding dat bij een mogelijk ongeval de eerste en deskundige zorgen kan toedienen?
Zoniet, op welke manier en door wie dienen deze eerste zorgen te worden verstrekt?
2. Beschikt elke school over een evacuatieplan dat bij brand of elk ander gevaar in werking treedt?
3. Worden de scholen verplicht jaarlijks evacuatieoefeningen te organiseren?

P. DEWAELE
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 97
van 3 maart 1986
van de heer M. DESUTTER

Provinciale Toeristische Federatie — Betoelaging Vlaamse Gemeenschap

Graag vernam ik, opgesplitst per provincie ressorterend onder uw bevoegdheid, volgende gegevens voor het dienstjaar 1985 :

- het aantal overnachtingen;
- het bedrag van de bijdrage van de Provincie aan de Provinciale Toeristische Federatie;
- het globaal bedrag van de bijdrage van de gemeenten aan deze Federatie;

- het bedrag van de toelage van de Vlaamse Gemeenschap.

Vraag nr. 99
van 5 maart 1986
van de heer J. CAUDRON

Erkenning door Bloso van Vlaamse Zaalvoetbalbond (VZVB) — Reden van weigering

De Vlaamse Zaalvoetbalbond (VZVB), een sportbond met meer dan 20.000 actief aangesloten leden is erkend door het Belgische Olympisch en Interfederaal

Comité en door de Koninklijke Belgische Voetbalbond en via deze laatste door de Europese Voetbalunie (UEFA) en de wereldbond FIFA.

Een aanvraag tot erkenning bij het Bestuur voor Lichamelijke Opvoeding, Sport en Openluchtlevens werd door de erkenningscommissie definitief afgewezen.

De argumentatie dat de Vlaamse Zaalvoetbalbond (VZVB) minder dan één jaar actief is, gaat niet op.

Kan de geachte Minister mij de juiste bewijsgrond medelen waarom BLOSO weigert de Vlaamse Zaalvoetbalbond te erkennen?